

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

SZENT ERZSÉBET – ÁRPÁD-HÁZI KIRÁLYLEÁNY 2007 – SZÜLETÉSÉNEK 800. ÉVFORDULÓJA

1207–

–1231

„Magyar földön fakadtál,

Árpádvérből származtál,

Idegenben hajtottál ki, virágoztál.”

Szétosztotta magát-javát sok szegény nép jabbajába,

Hiába volt fényes udvar szegényítő intrikája...

Nem kellett a német császár királynői koronája,

Assisi Ferenc palástja védőn borult vállára.

Kisemmizve, kiüldözve gyermekivel el a várból...

Arany szívedhez a mennybe száll ma esdő sóhajunk:

Tar-mezőnkért, szenvedőkért, éhezőkért van bajunk...

Szülőfölded népe kér most (nem a koldus idegen)

Húzd szét felhőkárpitod és nézd, mi van ideleln!

Égbenélő, földönjáró, Rózsák Szentje, Erzsébet!

Hazánk népe, Erdőelve népe térdel Előtted

Most adj nekünk, szórd ki nekünk csodás rózsás kötényed.”

Ma is élő példaképünk

Szent Erzsébet a családok védőszentje is – 2007. a Családok Éve is.

Szent Erzsébet védőszentje az ifjú házasoknak, a gyermeket váróknak, a gyermekeket nevelőknek; a családnak. A család összetartó ereje, mely a szereteten alapul és az egymás iránti felelősség-érzetre épül – de nem csak a szülők felelőssége ez a gyermekek iránt, hanem a gyermekek felelőssége szüleik, nagyszüleik iránt is – segít abban, hogy emberként éljünk ebben a kegyetlen világban.

Szent Erzsébet megtartó szeretete, ereje segítsen valamennyiünket megértésben, szeretetben és nem alkuvó, erős hitünkben.

Tartalom:

- Árpád-házi Szent Erzsébet-ünnepség Sárospatakon..... 3
- 90 éve történt – OTRANTÓ, 1917 – A fényes győzelem 4
- HORTHY-emléktábla avatása, Hadtörténeti Múzeum, 2007. május 19. 5
- HORTHY emlékező előadássorozat 6
- Beszélgetés v. Csák Attila szobrászművésszel . 6
- Szobrot Horthy Miklós Kormányzó Úrnak Szegeden!..... 6
- A Szent Korona..... 7
- Szent Korona fogadalomtétel 7
- Lelki egységünk..... 8
- TRIANON..... 10
- Trianon és a Történelmi Vitézi Rend..... 10
- v. Wass Albert: Szentek zendülése II..... 11
- Az ország hangulata nyomasztó volt, a sajtó hangja levert, rezignált és drámai 12
- Szomor Iván: Trianoni himnusz 12
- Trianonra emlékeztetve június 4. – nemzeti gyásznap!..... 13
- Boldog Apor Vilmosra emlékeztünk 14
- Hősök Napja, Mány, 2007. május 27. 14
- Hősök Napja – ünnepség Balatonfüreden . . 14
- ERDÉLY – Vitézavatás Székelyföldön . . . 15
- A Történelmi Vitézi Lovagrend bejegyzése Erdélyben 16
- A Vitézi Rend egységéről tanácskoztak Kolozsváron..... 16
- Szent István királyunkra emlékeztünk Csíkszeredában 16
- „Életem legnehezebb napja lesz...!” 17
- A Szent László Lovagrend 2007. évi találkozója Sümeg, 2007. június 9..... 18
- A Szent László Lovagrend és a Történelmi Vitézi Rend Egyesület kapcsolata a 2007. évi sümegi találkozói fényében 19
- Vitéz Kocsis József koronaörré emlékeztünk 20
- Vitézi zászlószentelés Pápán 21
- A Történelmi Vitézi Rend Széki Ülése 21
- Magyar Vitézek Emlékműve a Pákozdi Nemzeti Katonai Emlékhelyen . . 22
- GYŐZELEM! – 1848. szeptember 29. – A Pákozdi Csata..... 23
- Rendezvények a Történelmi Vitézi Rend Közép-Magyarországi Keleti Törzsszék szervezésében, illetve részvételével..... 24
- Árpád-házi zászlókkal az évfordulón 25
- Hősök napja, megemlékezés 27
- A XX. századi világháború első hősi halottja. 29
- Rendünk történetének tisztánlátásához..... 31
- SZÜLETÉSNAPOK 32
- Készülődtem egy ünnepségre, egy ünnepre . . 32
- Vitéz Gémesi Csabát köszöntjük születése napján!..... 33
- Gólyahír! Örömhír! 33
- Árpád-ház Alapítvány közhasznú szervezet . . 33
- A HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK 34
- „Merjünk nagyok lenni!” 35
- Augusztus 20. – Szent István király ünnepe . . 36

Sárospatak Város Polgármesterétől

3950 Sárospatak, Kossuth u. 44.
Tel.: 47/513-250 Fax: 47/311-404
E-mail: spatak.ph@sarospatatak.hu

Vitézi Rend Nemzetvédelmi Tagozata
v. Hunyadi László Elnök Úr
Részére
1053 Budapest Magyar u. 27.

Tisztelt Főkapitány Úr!

Sárospatak Város Önkormányzata nevében köszönetemet fejezem ki Önnek és munkatársainak, az Árpád-házi Szent Erzsébet születésének 800. évfordulója alkalmából megrendezett ünnepségsorozat szervezésében nyújtott kimagasló teljesítményéért.

A további sikeres együttműködés reményében

tisztelettel:

Sárospatak, 2007. június 04.

Dr. Hörcsik Richárd

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

Kiadja:

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

Felelős kiadó:

v. Dékány Ágoston orsz. tkp.

Felelős szerkesztő: v. Tolnai Eta

Vitézi Tájékoztató Szerkesztősége

Postacím: 1399 Budapest, Pf. 694/123

e-mail: eta.tolnai@freemail.hu

Honlap címe:

www.vitezirend.co.hu

Árpád-házi Szent Erzsébet-ünnepség Sárospatakon

Születésének 800. évfordulóján nagyszabású rendezvénnyel emlékeztek meg Sárospatakon a város legnagyobb szülöttéről, Szent Erzsébetről.

2007. május 27-én, pünkösdvasárnap a Rákóczi-vár Lovagtermében óriási érdeklődés mellett került kiállításra a Magyar Szent Korona hiteles másolata, amelynek őrségét a Magyar Koronaőrök Egyesülete és a Történelmi Vitézi Rend Egyesület adták. Pünkösdhétfőn dél-

előtt, Árpád-házi Szent Erzsébet szentté avatásának 772. évfordulóján a Vártemplomban ünnepi szentmisét mutatott be Seregély István ny. egi érsek. Az oltár melletti díszhelyen ismét látható volt a Magyar Szent Korona másolata.

A szentmisét követő körmenetben a Történelmi Vitézi Rend díszegységét vitéz Hunyadi László főkapitány és vitéz Miklósi Zsolt Miklós törzskapitány vezették.

Szent Erzsébet Év 2007. Sárospatak

Szent Erzsébet Év 2007. Sárospatak

Kormányzó úrra emlékezünk. † Estoril, 1957.

90 éve történt – OTRANTÓ, 1917 – A fényes győzelem

„A tengeri hadviselés katonái aggódtak a tengerészekért. A hajót üldöztük, nem az embert – az akár te is lehettél volna.” Írta Rex Chard, őfelsége hadiflottájának navigátora.

A nálunk büszkébb nemzetek szívesen emlékeznek hadtörténetük győztes csatáira, számukra ismeretlen az az önkínzó élvezet, mellyel mi merengünk vesztes háborúinkról.

Pedig nekünk is vannak győztes csatáink!

Elődeink gyakran erejüket meghaladó hadi vállalkozásokat vittek győzelemre mind szárazon, mind tengeren. A mai, szárazföldi határok közé szorult hazánk polgárainak furcsán hangozhat, de történelmünkben a magyar tengerészek szolgáltak a Monarchia hadihajóin, mely védelmi jellegű haderőnem volt.

Feladata volt: háború esetén a Monarchia erői szabad part menti közlekedésének biztosítása és az esetleges partraszállás megakadályozása. Ezt sikerrel és maradéktalanul ellátták.

Az osztrák–magyar haditengerészet győztes tengeri csatái:

– 1866. július 20-án, Lissa térségében legyőzve az olasz flottát, megszüntette Olaszország egyeduralmát az Adrián.

– 1917. május 15-én az I. Világháborúban szétverte az otrantói angol – francia tengerzárát.

Mindkét esetben a számbelileg és technikailag gyöngébb fél diadalmaskodott ellenfele fölött, a vezénylő parancsnok fölényesen jobb tudása és kezdeményezőképesége révén.

Az I. világháborúban az ellenfél, hogy a Monarchia hajóinak kijutását a Földközi-tengerre megakadályozza és tengeri úton történő ellátását lehetetlenné tegye, az olasz csizma sarkánál, az otrantói szorosban, elsősorban francia és angol hadihajók védelme alatt, műszaki zárat létesített.

Ezt meg kellett szüntetni.

Az Osztrák–Magyar Monarchia hadihajói, a Novara, Helgoland, Saida cirkálók, a Csepel és Balaton rombolók 1917. május 14-én az esti órákban futottak ki a cattarói öbölből. A támadásra május 15-én kora hajnalban került sor, amikor nagyobb olasz hajómozgást észleltek a tengerzár mögött.

A tengerzárát az első rohammal megsemmisítették, 23 hajót elsüllyesztettek, majd felvették a harcot a védelmükre siető ellenséges hadihajókkal, amelyek kétszeres tüzérez és háromszoros hajóúrtartalom túlerőben voltak.

A küzdelem alatt Horthy sorhajókapitány maximálisan kihasználta hajóinak manőverképességét és a legénység összehangolt munkáját. Az ütközetben ő is megsebesült, a Novara mozgásképtelenné vált megsérült főgépe miatt. Saját hajóveszteség nem volt.

(Fotó: 1920)

Az ellenfél visszavonult, veszteségei: a műszaki zárat tartó hálógózsők, 2 romboló, 1 repülőgép, 2 szállítógőzös, 1 francia romboló, a Dartmouth zászlóshajó.

A szétrombolt tengerzárno keresztül hosszú ideig akadály nélkül haladhattak át a Monarchia hajói.

A Mária Terézia Rend káplánja Horthy Miklóst a rend lovagkeresztjével tüntette ki – amely a kitüntetett kérelmére bárósággal jár, – és amelyet – jellemzően – Horthy sohasem kért! Ez a rendi káptalan olyan szigorúsággal ítélte meg a lovagkeresztet Horthynak, hogy még az 1915. évi december 5-én San Giovanni di Medua kikötőjében véghezvitt haditettét is belevonta ítéletébe kiemelve annak nagy jelentőségét a háború kimenetelére nézve,

mert a kikötőben tárolt és Montenegró megsegítését célzó hadianyag megsemmisítése hozzájárult Montenegró megszállásához, elfoglalásához.

– Horthy hősiességéről és az ütközet jelentőségéről az osztrák katonai folyóirat írja 1967-ben „a legnagyobb csata az Adrián az első világháború alatt.”

– E.B. Potter és Ch. W. Nimitz USA flottaparancsnokok írják a „Tengeri hatalom, haditengerészeti történelem” című könyvükben: „...csak május 15-én sikerült Horthy Miklós sorhajókapitánynak a NOVARA, HELGOLAND és SAIDA cirkálókkal eredményesen szétzúzni a zárat...”

– Ellenfele Guido Milanese nyilatkozata: „Olyan ellenfél áll velünk szemben, akinek, ha legyőzzük, rögtön kezét nyújtottunk volna.”

– Rizzo olasz királyi fregattkapitány, a Szent István csatahajónk elsüllyesztőjének nyilatkozata: „Feltétlenül el kell ismerni, hogy Horthy a háború alatt izzó és értékes parancsnok volt, csodálatos energiával!”

– Hasonló értelemben fejtette ki véleményét Thaon de Revel olasz kir. tengerészeti miniszter Rooseweltnek: (akit akkor Wilson, mint tengerészeti államtitkárt küldött Rómába, hogy az olaszokat erélyesebb tengeri harcra buzdítsa az osztrák–magyar tengeri erők ellen) „Ráadásul van egy vakmerő parancsnokuk, aki a legváratlanabb pillanatokban kifut hajóival és támad meg bennünket. Nem, ekkora kockázatnak nem tehetjük ki flottánkat!”

– Franz von Hippen tengernagy, a német csatacirkáló flotta parancsnoka a skagerraki csatában: „Különösen kiemelkedőnek tartom a cirkáló bátor és lovagias magatartását, amikor máshonnan is fenyegetve az életben maradt ellenség megmentésére siettek.”

– Richard Scheer tengernagy, a német flotta parancsnoka a skagerraki csatában: „Horthy nem habozott, hanem egyenesen az ellenségnek tartott. Ennek a tetterőnek, ennek az ügyes és semmitől vissza nem riadó tetterőnek az ellenfél nem tudott hasonló elszántságot szem-

beállítani...” így Horthy neve is elválaszthatatlanul összeforr Tegethoff neve mellett a cs. és kir. Haditengerészettel.”

– Jean Pellitier Doisy írja, a velünk mindig is ellenséges beállítottságú franciák tengerészeti szaklapjában, a COLS BLEUS-ban: „A cs. és kir. haditengerészet elhatároz egy akciót a zár ellen. Végrehajtja a híres nagybányai Horthy Miklós sorhajókapitány... az esemény Horthy mesteri keze által elvitathatatlan osztrák siker!”

– Mark Kerr angol tengernagy, az adriai brit tengeri erők parancsnokának jelentése a brit admirális részére: „Semmi kétség sem fér hozzá, hogy az osztrák–magyar cirkálók magatartása egészen rendkívüli módon lovagias volt. Ha valamelyik drifter felvette a küzdelmet és vonakodott magát megadni, a cirkálók nem sülyesztették el, hanem, ha már harc képtelenné vált, úszni hagyták. Ez a magatartásuk valóban teljes mértékben megfelel a tengerész-lovagiaság tiszteletére méltó régi hagyományainak.”

A száműzetésben, Estorilban, különféle gondok árnyékolták be a Horthy családot, vagyontalanok voltak. Tiszte-

lői és a jó barátok Horthy-alapítványt hoztak létre, megélhetésük akkor került szilárdabb alapokra.

Távol tartotta magát az emigrációs politikától, de élénk figyelemmel kísérte a világesemények alakulását.

Az 1956-os forradalom leverése mélységesen lesújtotta, egészsége megromlott.

Élete gyertyája 1957. február 9-én kihuny.

A lisszaboni angol temetőben helyezték örök nyugalomra. Újratemetését a Magyar Tengerészek Egyesülete kezdeményezte a család hozzájárulásával, majd megszervezte és lebonyolította azt, együttműködve a kenderesi önkormányzattal.

Ezen méltó helyen őrizze az emléktábla vitéz nagybányai Horthy Miklós altengernagy, kormányzó és bajtársai emlékét.

Magyar Tengerészek Egyesülete
v. **Putzkaller Aladár hadnagy**

(A beszéd elhangzott v. nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr emléktáblája avatásán, 2007. május 19-én, Budapesten.)

HORTHY-emléktábla avatása, Hadtörténeti Múzeum, 2007. május 19.

A Történelmi Vitézi Rend Egyesület és a Magyar Tengerészek Egyesületének részvételével bensőséges ünnepség keretén belül avatta fel nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr emléktábláját a Hadtörténeti Múzeum belső udvarán.

Emlékbeszédet tartott v. Putzkaller Aladár v. hdngy, a Magyar Tengerészek Egyesületének elnöke (képünk), imát mondott v. Kalcsics Péter tengerész gépüzem vezető, a Magyar Tengerészek egyesületének vezetőségi tagja.

Díszörséget adtak a Történelmi Vitézi Rend tagjai, az isaszegi hagyományörző huszárokkal. Az emléktáblát alkotta és adományozta v. Csák Attila mb.v.alhdgy.

v. Hunyadi László, a T. V. R. főkapitánya (középen) a rendtársakkal: a Magyar Tengerészek Egyesülete, Díszelgő Alakulata képviselői-vel és a T. V. R. nem-tengerész tagjaival

Beszélgetés v. Csák Attila szobrászművésszel

Az emléktábla avatásakor volt alkalmunk arra, hogy hosszabban beszéljünk v. Csák Attila restaurátor-szobrászművésszel, a konstruktív gondolatokkal teli, energikus fiatal művésszel – az Emléktábla avatása kapcsán – s a tény miatt: adományozta ezt a nagyszerű alkotást Rendjének – Hazájának.

„Családon belül, környezetemben egyértelmű az elkötelezettség és elhivatottság nemzeti értékeink mellett. Számomra igen megtisztelő volt a felkérés Kormányzó urunk emléktáblájának elkészítésére. Ahogy Főkapitány úr is említette: az elmúlt 50 évben nem avattak Horthy-emléket Budapesten. Kiemelem: Budapesten. Ez az emléktábla az első. Azt hiszem, megfelelő alázattal – és nagy lelkesedéssel fogtam a munkához. Nagyon örülök annak, hogy ezen az ünnepségen annyi kitűnő alkotás közé került az enyém is, s arra legfőként, hogy ez Kormányzó úr emléktáblája lehet.

A portré a vitézségi kieszűst alapján készült bronzból. A carrarai márványtáblát a Történelmi Vitézi Rend biztosította. Nem tudok ebben a vonatkozásban értékről beszélni, hiszen az eszmei értékét kellene elsősorban meghatározni. Vajon lehetséges ez? – Az adomány, úgy gondo-

lom: példamutatás. Büszke vagyok arra, hogy megszületett ez a mű, mely Rendünk szempontjából is – példamutató.

Ezennel megköszönöm Rendünk elismerését. Úgy gondolom, a számos feladatnak és elvárásnak, amely Rendünk előtt is áll, szinte valamennyien a legjobb tudásunk és tehetségünk szerint teszünk eleget. Ez a helytállás felelősséget is jelent, melyet természetesen vállalok, és ahogy Rendünket megismertem – vállalunk.”

Reméljük, sok alkotásával fogunk még Budapesten és az országban találkozni, most csak a mányi 56-os emlékművet, a kiskunhalasi Turulos jeloszlopot, az esztergomi szökőkút szoboralakjainak egyikét említtem. További sikereket kívánunk munkájához!

V. T.

HORTHY emlékező előadássorozat

második rendezvénye 2007. V. 10-én, a MOM-épület dísztermében

A nemzetközileg elismert, kiváló szakértő, **v. Zeidler Sándor úr, szkp.** által tartott előadás nem csak a kitüntetések felsorolásában merült ki, de foglalkozott a kor katonapolitikai viszonyaival, diplomáciai körülményeivel is.

A Haza- és Nemzetépítő Kormányzó elismerését és elismertségét hűen deklarálják azok a legmagasabbrendű kitüntetések, melyekkel elismerték Őt, mint a kor egyik legkiválóbb katonáját, politikusát és diplomatáját. Büszke kell legyen az a nép, amelynek ilyen kiválóságai vannak; akik életükkel példát mutatnak, akik hívek esküjükhöz – Hazát és Népet szolgálnak életük utolsó pillanatáig.

Előadássorozatunk folytatódik ősszel; ennek részleteiről honlapunkon bővebb információkkal szolgálunk.

v. Miklós Zsolt Miklós, Buda törzskapitánya, v. Hunyadi László főkapitány és v. Zeidler Sándor szkp.

V.T.

Szobrot Horthy Miklós Kormányzó Úrnak Szegeden!

A szegedi polgárok és civil szervezetek képviselői Horthy Miklós halálának 50. évfordulóján kezdeményezik, hogy Magyarország egykori kormányzójának méltó helyen szobrot állítsanak Szeged városában. Ennek érdekében közadakozást indítanak, melyhez a Történelmi Vitézi Rend Egyesület is csatlakozik.

Adományait a Történelmi Vitézi Rend Árpád Ház Alapítványának folyószámlájára fizethetik be, száma:

10700378-27035304-51100005.

A közlemény-rovatba kérjük felírni: HORTHY-SZOBOR.

Az adományokat Rendünk ünnepélyes keretek között nyújtja át a szegedi patriótáknak, ill. lapunkban beszámolunk a befolyt adományokról.

Az alkotás készítője: Tóth Sándor Munkácsy-díjas szobrászművész. A szobrot 2008. június 18-án, Horthy Miklós Kormányzó Úr születésének 140. évfordulóján avatják fel.

„A Szent Korona a magyar nemzet becses kincse, évezredek történelmi hagyatékunk legértékesebb tétele: páratlan történelmi relikvia és közjogi örökség, a magyar államiság folytonosságának jelképe és a nemzet identitásának tárgyi kifejeződése.

A Magyar Szent Koronán kívül nem ismerünk más koronát, melyet szentként tiszteltek volna.”
(Vécsey Olivér: *A magyar korona*)

A Szent Korona nem holmi holt relikvia, hanem ma is élő történelmi hagyaték. Nem csak mesteri kezek által, színaranyból és drágakőből készített kincs, annál sokkal több: Magyarország ősi koronája, tanrendszer, a nemzet és az ország eredője; a legfőbb hatalom birtokosa. Magába foglalja az ország területét és valamennyi polgárát, mint a Szent Korona tagjait. Belőle ered az ország becsülete; csak az általa nyert uralom törvényes, de nem korlátlan: a király személye és a közhatalom egymástól elválaszthatók. A Szent Korona önálló jogalany. A Szent Korona – azaz a nemzet egysége ellen cselekedni mindig hazaárulás. Megtestesíti a Regnum Marianum eszméjét is: Szent István országfelajánlása óta a Korona és a Haza – Szűz Mária tulajdona. Egyedül Magyarországon látható a Boldogságos Szűz ábrázolása a Szent Koronával. Az ország Szent Koronáját viselő Szűz alakja jelenti hazánk ősi reményét; minden magyarok lelki otthonát: a Hazát a magasban... (Mátéffy Balázs: *A Szent Korona*).

A Szent Korona

változtathassanak. A Szent Korona-tan – a törvények törvénye – így elméletileg Szent István tudatos államjogi alkotása. A Szent Korona-tan hagyománya és eszmerendszere alapvető volt a magyar állam eszméjében I. Istvántól a II. világháborúig. A Szent Korona-tanhoz társított értékek: a demokratikusság, a népuralom, a főhatalom választhatósága és visszahívhatósága, a társadalmi türelmesség (tolerancia) és más népek tisztelete. A Szent Korona-tan nem csak emléke egy dicső múltnak, hanem kötelező érvénnyel bíró közjogi tan. A Szent Korona-tan élő személyiségét, hatályos közjogi tan voltát nem kérdőjelezheti meg az a sajátságos tény, hogy a mai magyar törvényhozó hatalom nemcsak, hogy nem igényli, de nem is tekinti élőnek, ill. hatályosnak. Márpedig a Szent Korona a mai magyar társadalom akaratától is függetlenül az, ami volt, aminek hosszú évszázadokon át tekintették. A magyar államhatalom alanya, a Szent Korona-tan pedig a történelmi magyar alkotmányunk éppen az a központi elmélete, amely hatálytalaníthatatlansága által a legfőbb biztosítéka a magyar közjog folytonosságának. (Kocsis István: *A Szent Korona-tan története*)

Szent Korona fogadalomtétel

Több közéleti személyiség tett Szent Korona fogadalomtételt 2007. április 22-én az Országházban. Név szerint: Budavári Zsuzsanna, Hankó Ildikó, Hargitay András, Herpai Sándor, Hunyadi László, Jelenczki István, Kiszely István, Kocsis István, Láposi Mónika, Melocco Miklós, Molnár V. József, Molnár Zoltán, Nagy Zsuzsanna, Papp Lajos, Siklósi József, Sipos Kata, Szabados György, Varga Csaba, Zétényi Zolt. Betegség miatt távol volt: Bakay Kornél és Kiss Dénes.

Én, dicső őseink iránti tiszteletből, és utódainkért érzett felelősségtől vezérelve szabad akaratomból fogadom, hogy életemet a Szent Korona által sugallt Isteni törvényekhez igazítom.

Fogadom, hogy Jézus Urunk Új Szövetsége szerint embertársaimra testvérként tekintek a szeretet törvényének betartásával. Fogadom, hogy családom, nemzetem és az emberiség felemelkedésén munkálkodom. Tiszteletben

tartom az élet szentségét, földi élő környezetünket segíték megőrizni utódaink számára.

Őseink reánk bízott hagyatékát, történelmi alkotmányunk örökségét, nemzetünk gazdag élő műveltségét igyekszem megőrizni, és gyermekeinknek átadni.

Magyarságomat soha meg nem tagadom.

Semmilyen nemzetellenes titkos szervezetnek tagja nem voltam, nem vagyok, és nem leszek!

Igaz keresztényként törekszem arra, hogy tetteimben az égi törvények vezéreljenek.

Tudom, hogy a Szent Koronát Isten küldte a Magyar Nemzetnek, meghatározott céllal, üzenettel, ezért küzdeni fogok a Szent Korona méltóságáért, a jogfolytonosság helyreállításáért.

Fogadom, hogy Magyarország Szent Koronájához, Hazámhoz, Nemzetemhez mindig hű leszek!

Isten engem úgy segítjen!

Csíksomlyói Magazin 2007

Lelki egységünk

A Kegyetemplomban

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia felhívására 2006. január 25-én a csíkszeredai Millenniumi templomban ünnepi szentmisével nyitottuk meg a nemzet lelki megújulásáért imaévet. Ehhez fűztük a Csíksomlyói zarándoklatunkat is. Azóta minden hónap 14. napján este 19-23 óráig szentségimádást végzünk családjaink megújulásáért és a születendő gyermekekért. A lelki összeszedettségnek megtermett gyümölcse, mert az óévi hálaadaskor a lelki életéről örömmel közölhettem a következő adatokat: kereszteltünk 176 gyermeket, házasságot kötött 87 pár, bér-málkozott 133 ifjú, elsőáldozó lett 133 tanuló, elhalálozott 88, és szentáldozáshoz járult 160700 hívó.

Ez évben Szent Imre herceg születésének 1000. és Szent Erzsébet születésének 800. évfordulójára emlékezünk magyarszágon és világszerte. Mindkettőben a Szentlélek kegyelmi adományainak kibontakozását szemlélhetjük. Csak 24 évet éltek, mégis teljes lett életük. Életük titka, hogy

egész szívvel szerették Krisztust és szolgálták embertársaikat. Szent Imrének, a tetterre kész ifjúnak hivatása az – írja Prohászka Ottokár – „hogya

Felsorakoznak a Történelmi Vitézi Rend tagjai

eszményt hirdet, példája kihat századokra, s nemzetének nagyobb szolgálatot tesz, ha az erény uralmát benne biztosítja, mint ha az országot arasznyi uralmával boldogítja.” Szent Erzsébet szolgáló szeretettel élelmiszer készletét az éhezőknek, szívét a férjének, szeretetét a gyermekeinek és lelkét Krisztusnak adja. Mindkettő a szeretet nagy szentje.

A kemény tisztaságú Imre és a hős szeretetet sugárzó Erzsébet mellett, a magyarság jelen vezetői kevés kivétellel a történelem jellemtelen törpéi lettek. Ezért kell nekünk újra a magyarságnak az a krisztusi szeretettel ötvözött jellemvonása, amit nagy kultúrfilozófusunk Prohászka Lajos a

Napba öltözött Mária

Vándor és bujdosó c. könyvében így fogalmaz meg: gens sibi prodiga, önmagát pazarló nemzet vagyunk. Mert a magyar, akit vagy amit megszeret, azért nem sajnál semmit sem, sőt önmaga érdekét nem nézve, parádésan veti be minden erejét és vagyonát az eszme vagy szerelme szolgálatába.

A somlyói búcsúra jöttünk, hogy találkozzunk égi édesanyánknál, akit Jézus adott nekünk, s akinek oltalmába Szent István helyezett. Hiszem, hogy Nagyasszonyunk szeretetlángjában újra egymásra fogunk találni, mint ezer évvel ezelőtt. Nem véletlen, hogy első írásos versemlékünk, az Ómagyar Mária-siralom (13. sz.), mint a címe is jelzi, Máriáról szól. Mindez azt bizonyítja, hogy népünk szívébe mélyen belegyökerezett a Mária-tisztelet. A vers maga egy monológ, amit a fájdalmas Anya mond, panaszol el, amikor Fiát szenved Jézussal, és szívesen halna meg helyette: „...Szemem könnytől árad,/ Én keblem bútól fárad,/ Te véred hullása/ Én keblem alélása./ Világ világa,/ Virágnak virága,/ Keservesen

A Somlyóhegyről visszatekintve Csíksomlyóra: a Kegyetemplom

Csángó gyermekek szín pompás ünneplőben

kínzatol,/ Vas szegekkel veretel. (...) Kegyelmezzetek fi-amnak,/ Ne legyen kegyelem magamnak,/ Avagy halál kín-jaival,/ Anyát édes fiával/ Egy-temben öljétek!” Szívet-lelket átmelegítő, nagyszerű érzés végigolvasni Mária-költésze-tünket és eldúdolni énekeinket. Mindeniken átsüt valami bájos kedvesség és gyermeki ragaszkodás a Szűzanyához. Nagyszerű Mária-kép bomlik ki a pünkösdi zarándokok énekéből és imájából, amelyet

A Hármashalom oltár

közös múltat megismernék azok kései utódai is, akik „a kezdeti szeretettől” Buda elfoglalása után eltértek (vö. Jel 2,4). Az első félvezredben megélt Krisztusi egysé-günket kellene minden jó-akarátú embernek megélnie. Akkor a szétdarabolt nem-zettest tagjai elfogadják egy-mást és egyéforrnak. Szent István alapította Erdélyi püspökség ezer éve vissza-nemtéror alkalom arra, hogy atyáink hűségével szolgáljuk

Hagyományörzők korbá egyenruhákban

Székely fiatalok sorfala között érkeznek a zarándokok a mogyoródi fa-ragott kereszttel, melyen minden szalag egy-egy települést jelent

A kordon a labarummal. A legkiválóbb székely diákok kiváltsága: a Kegyetemplomból a Somlyó-heggyre felvinni az ősi szimbólumot

Tőkés László püspök úr köszönti Ferkó Zoltánt, aki a csángók magyar nyelvű miséjéért kerékpározott több ezer kilométert

hitből, szeretetből, csodálat-ból, ragaszkodásból ötvöztek. „Néked ajánljuk, Szűzanyánk, / a legszebb hónap alkonyát./ Ezer nép híven zengi ma: Ó üdvözlégy, Mária!”

Máriához jövünk megkö-szönni a Szent István alapí-totta (1009) Erdélyi Püspök-ség 1000 esztendejét. Az el-telt 1000 évből 550 közös volt a reformátusok, az evangéli-kusok, és az unitáriusok ősei-vel. Gazdagító lenne, ha azt a

Keresztalják hazafelé indulnak

közös jövőnket. A Napbaöl-tözött Asszony lehetővé tet-te, hogy kapcsolatainkat tudjuk ápolni. Árpád-házi szentjeinkre emlékezve, éledjen fel mindnyájunk szí-vében a Szentség lelke. Tu-dod-e mit nyer nemzetünk, ha példájukat követjük? Za-rándokolj Somlyóra úgy, hogy felragyogjon lelki egy-ségünk!

v. Darvas-Kozma József
esperes-plébános, Csíkszereda

TRIANON

Trianon és a Történelmi Vitézi Rend

A Magyar Katona sok évszázad óta járja a Hadak Útját a magyar katonaszemély jégében – Istenbe vetett hittel, keresztény-keresztény erkölcsiséggel és bajtársiassággal, áthatva a történelmi elhivatottságba vetett rendíthetetlen bizalomtól népe és ideáljai védelmében.

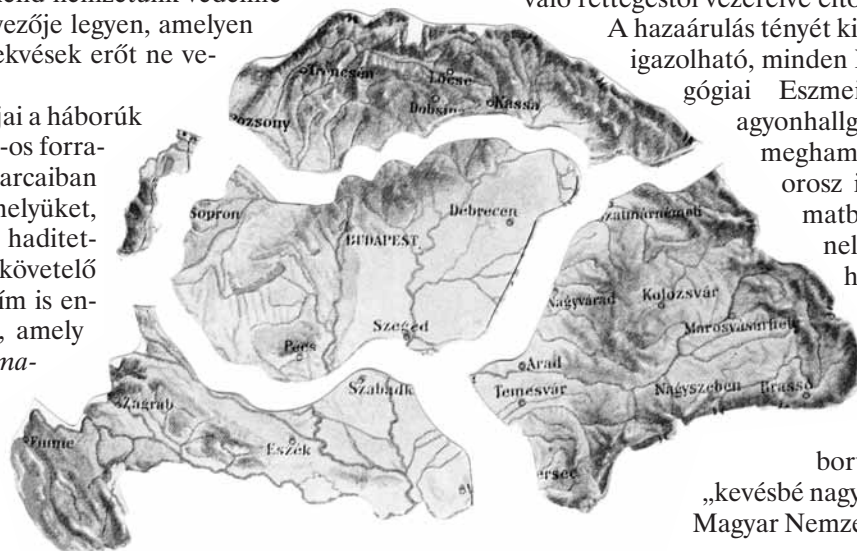
A Magyar Katona mindig állhatatos harcokban tett bizonyosságot arról, hogy a kereszténység, a nemzeti öntudat és életszemlélet alapján áll és ebben a szellemben mutatott példát az áldozatokat vállaló kötelesség teljesítésében, férfias harcban bátran, honvédesküje szerint.

A Történelmi Vitézi Rendet, amely 2007-ben fennállásának nyolcvanhetedik évébe lépett, olyan nemzeti erők hívták életre, amelyek az elmúlt évszázad legvéresebb korszakában tettek önfeláldozó küzdelemben bizonyosságot bátorságról, elhivatottságról.

Szükség volt a Vitézi Rend életre hívására azért, hogy 1920-ban, a szörnyű nemzethalál víziója idején, gyönyörű országunk szétszaggatásának szomorú korszakában is legyen egy olyan intézmény, amelynek hivatása lett a legszebb magyar férfierény, a „vitézség” ápolása, ébrentartása. Egy intézmény megalapítására volt szükség, amely nagyszerű hivatást töltött be és mind a mai napig nem engedi az első és második világháború, valamint az 1956-os dicső forradalom és szabadságharc magyar hőseinek ragyogó harci tetteit elhomályosulni, hanem azokat követendő példaként állítja a szebb és jobb jövőt remélő új és új nemzedékek elé.

A Történelmi Vitézi Rendet ebben a vészterhes időszakban Magyarország Kormányzója, vitéz nagybányai Horthy Miklós alapította meg, aki később a Vitézi Rend első főkapitánya lett. Megalapításakor példaképek voltak harcos elődeink, a végváriak dicsőséges vitézlő rendje, Bocskai hajdúi, Rákóczi kurucjai. A Vitézi Rend megalapítói ellentétéktől mentes elszánt akarata volt, hogy az oly sok vérrrel megszentelt katonaszemélyek vallásos tisztelete alapján létrejött Rend nemzetünk védelmének olyan méltó tényezője legyen, amelyen soha hazafiatlan törekvések erőt ne vehessenek.

A Vitézi Rend tagjai a háborúk harcterein és az 1956-os forradalom önfeláldozó harcaiban kiválóan megállták helyüket, a kimagaslóan bátor haditettek oly sok áldozatot követelő próbáját. A Vitézi Cím is ennek lett jutalmazása, amely egyúttal érvényes a magyar katonaszemély ápolására és a leszármazottakra is elévülhetetlen kötelezettséget jelent.

A történelem bizonyossága szerint katonaszemély nélkül nincs szuverén állami lét, ezért mi vitézek hiszünk abban, hogy a történelmi áldozat oltárán nem volt hiábavaló ezer-ezres esztendő becsületes küzdelme. A történelem bizonyította, hogy ez a hosszan tartó küzdelem sok évszázadon át olyan becsületes, lovagi eszmények utáni állhatatos törekvés volt, amely a megszentelt Nemzeti Hagymányok ismeretére és Istenbe vetett szilárd, élő hitre lett alapozva.

Amikor a XX. század reánk rótt megpróbáltatásai a megsemmisülés szélére taszították a nemzetet, akkor meg kellett tanulnunk, hogy csak az összes elhivatott magyar erők történelmi összefogásával, mindenekelőtt azon erők **tanítás, tanulás útján történő tudatosításával**, amelyek ezer esztendőn keresztül Magyarországot erőssé és függetlenné tették, biztosíthatjuk ma is függetlenségünkért vívott állhatatos harcunkat, és tölthetjük be hivatásunkat Európa kellős közepén.

Az olvasó talán egyetért velem abban, hogy legnagyobb misztérium az ember életében a tanulás folyamata, amely megszületésünk napján kezdődik el és a halál bármely életkorban bekövetkező pillanatáig ad tartalmat, célt életünknek.

Az örökre génjeinkbe írt program szerint a tanulás minden korban a korábban elnyert tapasztalatok alapján ad jó esélyt a túléléshez az őskortól feltárt igaz ismeretek és kapcsolódó (birtokolt) környezet által biztosított konkrét feltételek, elérhető lehetőségek szerint.

Fenti mondatok a tanítás-tanulás bonyolult, különböző szinteken történő folyamatát nem definiálhatják, azonban világossá teszi az olvasó számára azt a mindenképpen bekövetkező szörnyű tragédiát, – ha ennek a folyamatnak Nemzeti Hagymányokkal, igaz történetiséggel átszőtt egészséges irányait és morális arányait a tanítók aljas, hazafiatlan szándékoktól, vagy éppen az irányító hatalomtól való rettegéstől vezérelve eltorzítják.

A hazaárulás tényét kimerítő, semmivel nem igazolható, minden Nemzeti és Igaz Pedagógiai Eszmeiséget meghazudtoló agyonhallgatás, történelmünk meghamisítása az 1945-ös orosz invázió óta van folyamatban egy, a Világ Történelemben fel nem található, soha még más néppel meg nem történt legnagyobb Nemzeti Tragédiáról. Ekkor történt, hogy az I. Világháborúban győztes, nagy és „kevésbé nagy” hatalmak delegáltjai Magyar Nemzetünk történelmében a

szörnyű tatár-török dúláshoz sem hasonlítható – Magyarországot a teljes megsemmisítés szándékával sújtó, égbekiáltóan igazságtalan Trianoni Békediktátumot 1920-ban, a versailles-i Kis Trianon kastélyban létrehozták.

1920. június 4. előtt a Magyar Királyság területe 325.411 km² volt, lakosainak száma 20 886 000 fő.

A „Békediktátum” következményeként az ország területe: 92 863 km²-re, lakosainak száma 7 615 000-re csökkent!!!

Történelmi tény, hogy az I. világháború kitöréséért a Magyar Királyságot felelősség nem terhelte, ugyanakkor az 1920. évi Trianoni Diktátum delegációi a világháború kitöréséért egyedül a Magyar Királyságot büntették meg. Ezen túlmenően az ezer sebből vérző Magyarországot TÖBB SZEMPONTBÓL IS TÖRVÉNYSÉRTŐ módon hatalmas összegű, 300 millió USD kártérítés megfizetésére kötelezték az alábbi megosztás szerint:

Oroszország részére: 200 millió USD,
Jugoszláviának: 50 millió USD,
Csehszlovákiának: 50 millió USD.

Néhány adat (teljesség igénye nélkül) a Trianoni gyalázatos törvénytelen területelcsatolás miatt Magyarországot ért károkról:

„Csak” haditengerészetünket ért kár színarany értékben:

– hadihajó	60 000 kg
– hajógyári anyagok, iparcikkek, gépek	480 000 kg
– hadikórházak, hidrográfiai hivatalok, hadiakadémiák	300 000 kg
– hadikikötői felszerelések	10 000 kg
– 801 db hajó	80 000 kg
– Fiume kikötő felépítésének értéke	21 300 kg
– Fiume kikötő ingó és ingatlan értéke	7500 kg
– tengerhajózási vállalatoknak nyújtott segély összege	7500 kg
– tengerhajózási vállalatok vagyona	7785 kg

Fenti tételekből eredő károk összesen csaknem egymillió, 974 085 kg színarany érték!! (Az adatok dr. Juba Ferenc tengerészkapitány-történész szakértő adatain alapulnak.)

További veszteségek (a teljesség igénye nélkül)

- az ország összes arany-, ezüst- és sóbányája,
- a szénbányák 80%-a,
- az erdők 90%-a,
- a vasútvonalak és az ezekhez tartozó vasúti szerelvények,
- a felbecsülhetetlen értékű műkincsek,
- Fiume, az egyetlen tengeri kikötő elvétele,
- az összes tengeri és folyami hajók.

Mindennél fájdalmasabb azonban a pénzben, színaranyban ki nem fejezhető veszteségek, amelyek a Nemzet egységét tették próbára, amikor a körülvevő pusztító magyargyűlölet a nemzet lelkének, a magyarság életfájának gyökereit vette, veszi célba és igyekszik azt az érzéketlen (információ nélkül való) világ szemé láttára elpusztítani.

Történelmi tények:

Történelmi tény az elcsatolt területen élő magyarság más területekre való kitelepítése, internálása, deportálása.

Történelmi tény a templomrombolások, a vallásszabadság semmibe vétele, a nyelvhasználat korlátozása, a magyar kultúra gyakorlásának tiltása.

Történelmi tény, amikor Csehszlovákiából több, mint 100 ezer magyart kényszerítettek lakhelyének elhagyására és Magyarországra történő költözésükre úgy, hogy ingó és ingatlan vagyonukkal nem rendelkeztek.

Történelmi tény, hogy a féktelen magyargyűlölet a mai napig atrocitásokban, magyarverésekben való megnyilvánulása az elcsatolt területeken mindennapos volt és az ma is. A magyar származású embereket ért atrocitások következtében mai napig több mint 100 ezer magyar az elcsatolt területekről gyakorlatilag eltűnt. Ez a tény a háborús bűntett miatti felelősséget is felveti.

Történelmi tény, hogy Délvidéken Josip Broz Tito terroristái több mint 40 000 magyart mészároltak le a II. Világháborút követő időszakban. Vérlázító tény továbbá, hogy a magyar lakosság részéről évről évre felállított emlékhelyeket a szerb szélsőségesek a hatóságok cinkos szemhunyorítása mellett újra és újra lerombolják, meggyalázzák.

Történelmi tény, hogy a magyar kisebbségi jogok betartása biztosítva nem volt, a Szerződéshez csatolt Kisebbségi Záradékból foglaltak betartását soha senki nem ellenőrizte.

Történelmi tény és minden erről informált kevés számú magyar embert és európai polgárt felháborít, hogy a Magyar kisebbség védelmében a Záradékból foglaltak betartása a Magyarországgal határos államok részéről 1920. évtől kezdődően soha nem érvényesült!

A Történelmi Vitézi Rend nem tartja tovább eltűrhetőnek, hogy magyar ifjúságunk és más korábban tudatlanságban tartottak előtt továbbra is rejtve maradjon a Trianoni Diktátum égbekiáltó igazságtalansága.

Ezért torkunk minden erejével, bátran világgá kiáltjuk minden igaz magyar jelmondatát: NEM, NEM, SOHA!!

vitéz Horváth László
É-MO TKP.

v. WASS ALBERT Szentek zendülése II.

„...Így vérzett el a magyar, Úr Jézus, a Te szent nevedért, Európa gyepűjén, egy évezred során. Örökségül adtuk utódainknak a nyugat védelmezését s a Te szent tanításodat s utódaink hűséggel tartották azt, mind a mai napig. Ha harcolni kellett, vérüket adták s békeesség idején befogadtak a magyar tető alá minden jött-ment idegent, ki a Te nevedben védelmet keresett. Így fogyott a magyar s így hízott kövérre országunk földjén a kegyesen befogadott koldusok hada, akik megsokasodván odáig vetemedtek, hogy maguknak követelték azt, ami a miénk; a Szent Koronád országát darabokra vagdalták arcátlan kapzsiságukban...”

A T.V.R. 2007. június 14-i Széki Ülése a magyarok kiváló erdélyi származású íróját, czegei Wass Albertet – munkásságára és hazafias tevékenységére való tekintettel – posztumusz vitézzé nyilvánította.

... Az ország hangulata nyomasztó volt, a sajtó hangja levert, rezignált és drámai

Tíz óra után néhány perccel jött a végzetes párizsi hír, és ekkor megkondultak a harangok, előbb Pesten, majd villámgyorsan szétfutott a hír, egymásután mindenfelé az országban. A magyarok két óra hosszat tartó harangkon- gással temették múltjukat és temették jövőjüket.

Szólnak-e, és ha igen, kiért vagy miért szólnak a harangok ma?

Van-e előrehajtó ereje a gyásznak? Megmásíthat-e bár- mit is, ha elfogadjuk mindazt, ami történt, ha megadóan lehajtjuk a fejünket?

Hogyan pazaroljuk el nap mint nap azt az örökséget, ami a mérhetetlen országcsönkítés után mégis megma- radt? Mert elpazaroljuk! Ma is. Mert ahelyett, hogy erőt adna a fájdalom, az elkeseredés, a düh, bénult szemlélő- dés és sópánkodás áll a helyében. Ebben a tehetetlenség- ben, bénultságban az értelmiség mulasztása felbecsülhe- tetlenül kártékony, és a magukat jobboldalinak nevezett parlamenti pártok cinikus hallgatására nincs és nem is le- het semmiféle magyarázat.

Ma sem gyásznapi június 4-e. A békeszerződésnek álcá- zott háborús bűn nem évülhet el soha. Elrabolták hazánk területének háromnegyed részét, ez történelmi tény, és en- nek következményeit soha sem lehet kiheverni. Mert a te- rületvesztéssel együtt mérhetetlenül súlyos károk érték kultúránkat, hagyományainkat, a szellemi Trianon éppen olyan súlyos, mint a földrajzi-gazdasági. Soha nem nyu- godhatunk bele ebbe, mint ahogyan abba sem, hogy több millió magyar testvérünk él másodosztályú állampolgár- ként 87 éve azon a földön, amely őseié volt, és amelyet a bitorlók nemzetközi segítségével ma is bitorolnak.

Magyarország abban az európai közösségben eltűrt és eladósodott cseléd, amelyet évszázadokon keresztül leg- jobb fiainak halála árán védett meg.

Az a római katolikus egyház, az a Vatikán tagadja meg a csángó magyarok anyanyelvi mise lehetőségét, amely egyházat a magyar királyok több évszázadon keresztül ha- tallmas és súlyos véráldozatok árán védelmeztek és amely- nek kérésére – ősi hitüket feladva – templomok százait építették fel.

Az elszakított országrészekben élő magyarok papíron történt megtagadásához a sajtót, a rádiót és a televíziót kellett megszerezni ellenségeinknek.

Megszerezték. Megszerezték, megtartották és megvé- dik. Ellenünk. Az ellenségeink! El ne felejtjük, hogy Ma- gyarország szétदारabolásából Ausztriának is jutott, és ezt megmagyarázni végképp semmivel sem lehet, hiszen az Osztrák–Magyar Monarchia volt az egyik vesztes hadvise- lő fél, és ha emlékeink nem csalnak, annak egyik tagja Ausztria. Hogyan kaphatott háborús jóvátételt a vesztes saját magától? Magyarország, mint Osztrák–Magyar Mo- narchia lépett a háborúba, de nem úgy került ki belőle. Ki a felelős – és miért?

Egyébként is kusza a helyzet, hiszen a trianoni békedik- tátum aláírói közül mára nem létezik Jugoszlávia, Cseh- szlovákia, és a diktátum nem rendelkezik az utódállamok- ról. Még utalás sincs rá. Akkor kire érvényes, és meddig?

El tudjuk-e érni valaha, hogy független nemzetközi szervezetek tűzzék a kérdést napirendre, amikor itthon sem beszél róla a hivatalos politika? Hogy évtizedekig nem lehetett beszélni róla, az történelmi tény, de ma miért nem lehet? Vajon változik-e a helyzet akkor, ha gyűlése- ken, tüntetéseken kerül szóba? Lehet, hogy rögtön nem, de beszélni kell róla egyre többet és egyre több helyen, hogy meghallják. Hogy meghallják a politika csinálói, hogy eszükbe juttassuk nap mint nap az elfogadhatatlant, hogy megtanulják örökre azt az imát, amelyet egy búcsúzó korosztály minden tagjának az iskolapadból felállva, han- gosan kellett elmondani minden tanítási nap kezdetén:

*Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában!
Ámen*

Usztics Mátyás

Elhangzott 2007. június 3-án Debrecenben
és Nyíregyházán a Trianoni megemlékezésen

Szomor Iván:

Trianoni himnusz

*Ki tudja merre, merre visz a végzet,
Göröngyös úton, sötét éjjelen.
Vezesd még egyszer győzelemre néped,
Csaba királyfi, csillagösvényen.
Maroknyi székelő úgy áll mint a szikla,
Népek harcának zajló tengerén.
Fejünk az ár, jaj százszor elborítja,
Ne hagyj elveszni Erdélyt Istenünk!*

*Áldott hazánknak délvidéki népe
Ezredév óta drága kincs nekünk.
Győztes hatalmak elrabolták tőlünk,
De szívünkben mi sosem feledünk!
Szabadka, Zombor, Újvidék és Bácska
Mennyit kell szóltan ma is túrnötök.
De sziklasírban, régen eltemetve,
Vigyáz s erőt ad sok-sok ösötök.*

*Szép Felvidékünk és te, Kárpátalja,
Hazánknak ősi, gazdag tájai,
Történelmünknek hősi korszakában
De sokszor védtek büszke várai!
Ungvár és Munkács, Kassa, Krasznahorka,
Lakóid ma is egytestvér velünk.
Segítsed őket, magyarnak maradni,
Védd nemzetünket, kérünk, Istenünk.*

TRIANONRA EMLÉKEZTETVE JÚNIUS 4. – NEMZETI GYÁSZNAP!

Világszerte megemlékezéseket tartottak az egyházak és a civil szervezetek:
a Történelmi Magyarországon – és mindenütt, ahol magyarok élnek
Emlékeztünk – Emlékeztetünk!

A zebegényi Trianon-megemlékezés

Rázmány Csaba lelkipásztor
imája

A T. V. R. képviselőinek
bevonulása

Váci cserkészek a 64 vármegye zászlóival

Felhívó – Kiss László és Csóka László trombitaművészek trombitaszólói. Megkondultak a zebegényi Havas Boldog Asszony Templom harangjai

Bevonultak az egyházi méltóságok dr. Beer Miklós váci rk. püspök, Csuka Tamás ny. ref. táborig püspök, Rázmány Csaba unit. püspök, Smidelius Zoltán Ev. Zsinat elnöke, Forgács Alajos kanonok, v. Kapás László kanonok és több egyházköz-ség vezetője.

Bevonulás a Magyar Szent Korona másolatával, a történelmi zászlókkal, a cserkészek a 64 vármegye zászlóival, a történelmi családok, a Horthy Miklós társaság, a Történelmi Vitézi Rend és más lovagrendek.

Magyar Himnusz

Köszöntő, Sinkó Vilmosné, Zebegény polgármestere köszönti a zarándoklatra érkezetteket.

Szózat, Bánffy György Kossuth-díjas színművész tolmácsolásában.

Ökumenikus istentisztelet: a történelmi egyházak püspökeinek és főpapjainak közreműködésével.

Ünnepi beszéd: Szűcs Lajos országgyűlési képviselő.

Patrubány Miklós a Magyarok Világszövetségének elnöke.

Fogadalomtétel a Magyar Szent Koronára. – Kiss Imre, a Szent Korona Szövetség elnöke.

„Zebegényi Harangszó” vers – ifj. Polgár László diák előadásában.

Lányi Zsolt volt országgyűlési képviselő ismertette a 87 éve történeteket.

Erkel Ferenc „Hazám hazám” Jankovics József operaénekes előadásában.

Trianonról és az Emlékhelyről Deák András a Kálvária-hegyi Kápolna építőjének szépunokája, országgyűlési képviselő mondta el gondolatait.

Koszorúzás az emlékmű és emléktábla előtt.

Székely Himnusz

A rendezvényen megjelentek a **Goj motorosok** is.

A rendezvény házigazdája **dr. Bózsöny Ferenc** Zebegény díszpolgára volt.

Díszőrség a Szent Korona másolatának

A Történelmi Vitézi Rend tagjai dr. Bucsy László tkp. vezetésével elhelyezték a kegyelet koszorúját

Boldog Apor Vilmosra emlékeztünk

A Történelmi Vitézi Rend Boldog Apor Vilmosra, „a segítség és szeretet” mártír püspökére emlékezett 2007. április 2-án, halálának évfordulóján.

„Minden nyilvános cselekvés és működés a világban: politika.” – mondta König bíboros.

Az Egyház papjainak feladata és kötelessége a testből és lélekből álló emberrel való törődés, gondoskodás vándorlásának útján. A vértanú püspök a cselekvő szeretet embere volt. Azt tartotta: „Irgalmas cselekedettel egyetlen szociális kérdés sem oldható meg, de az erkölcsös társadalom megvalósításához szükség van a szeretetre.”

1941-ben megyéspüspökké szentelik – s ebben az évben lesz tagja a magyar Országgyűlés felsőházának is. (1892-ben született, székely főnemesi család harmadik gyermekeként.)

Életének figyelemre sem méltatott helytállása a közéleti politikai ügyekben kimagasló volt nemzeti történelmünknek azokban a tragikus esztendeiben. Ahogy róla írta munkatársa: „Az Isten-szeretése és hitének ereje akként lobogott benne, hogy egyáltalán nem tudta megérteni és elviselni, miként lehet a kereszténység alapvető kérdéseiben megalkudni vagy elsompolyogni.” – Asszonyokat, lányokat mentett a vandál orosz katonák, a „fel-

szabadítók” elől. De kioltották az életét a „hős szovjet” katonák. Géppisztoly-sorozatot lőttek a fegyvertelen papra és kísérőjére. Bátorsága megrettentette a fegyvereseket. Apor püspök súlyos sebben összeesett, kísérője meghalt – a „bátor” asszonyrablók elmenekültek. Nem mertek prédát magukkal vinni. 1945. április 2-án kiszenvedett. Előzőleg felajánlotta élete áldozatát népéért, hazájáért Istennek. Emléknapja május 23., ekkor helyezték végső nyughelyére, 1986-ban, 41 évvel tragikus halála után... II. János Pál pápa 1997. november 9-én boldoggá avatta.

Szentté avatásának eljárása folyamatban van.

Dr. v. Sárdi György tb. törzskapitány tartotta az ünnepi beszédet

Boldog Apor Vilmos emlékműve, Budapest, III. ker. Díszörséget ad a Történelmi Vitézi Rend

Hősök Napja, Mány, 2007. május 27.

Ezévi megemlékezésünk programja 11 órakor kezdődött a mányi katolikus templomban az elesett katonának ajánlott szentmisével. A mise után átvonultunk a Hősi Emlékműhöz, ahol rövid beszédben megemlékeztünk arról az önfeláldozásról, kötelességtudatról és hitről, amely ezeket a honvédeket jellemezte. Az ifjúságnak példát adtak tetteikkel ezek a hősök, akiket nem kell keresni, mert ott vannak minden magyar családban.

A családtagok kötelessége továbbadni apáik, nagyapáik történetét az ifjúságnak, hogy példaképpül szolgáljanak. Ne a drogos, hit nélküli, családjukat szétdőlvő médiaszárók tettei legyenek a követendő példa, hanem apáink, nagyapáink példaadása hitről és kötelességtudásról. Ők azért harcoltak, hogy gyermekeik és unokáik ma békében élhessenek.

A beszéd után nagyobbik fiam, György, elszavalta Papp-Váry Ele-

mérné „Hitvallás” című versét, majd koszorút helyezett el a mányi református gyülekezet, a mányi katolikus egyház; Történelmi Vitézi Rend; Összefogás Bicskéért Egyesület.

Megemlékezésünk zárásaként az egyházak képviselői megáldották a megemlékezőket, majd elénekeltük a Szózatot.

v. Sz. Kovács Ferenc
magyarországi széktartó

Hősök Napja – ünnepség Balatonfüreden

A Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség és a Történelmi Vitézi Rend tagjai koszorúzással emlékeztek meg az I. és a II. világháborúban elesett magyar hősekről, akik életüket adták az ország boldogulásáért. Tóth Attila fotóján Szlavonics József, v. Eckert Emil és v. Brenner Imre hajt fejet az elődök arácsi emlékműve előtt.

ERDÉLY

Vitézavatás Székelyföldön

A székely ember nagyon boldog, amikor a Csíksomlyói Szűzanya lábánál imádkozhat.

Nem kevésbé, amikor a Szűzanya lábánál avatják vitéz-zé! Ez történt 2007. május 5-én, amikor v. Hunyadi László főkapitány úr 40 vitézt avatott fel Székelyföldről, Háromszékről, Udvarhelyszékről és a Sóvidékről.

Szentmisével kezdődött az avatás, melyet Boros Károly, a felcsíki római katolikus főesperesi kerület elöljárója és v. Gergely István c. esperes, csíksomlyói plébános celebrált.

A szentmise áhítatos hangulatát emelte az a magasztos tény, hogy a Szent Korona másolata jelen volt az ünnepi ceremónia alatt. A koronaőrök díszőrséget adtak a szentmise és az ünnepi eseménysorozat egész ideje alatt. A nemzeti zászlók és Székelyföld vitézi zászlaja foglalta keretbe e meghatározó eseményt. Székelyföld vitézi zászlaját a 2006. évi kenderesi ünnepségre is magával vitte Erdély küldöttsége.

A székely nemzeti ruhába öltözött vitézjelöltek a székelykapitányok vezetésével vonultak egyesével a főkapitány elé, aki a pallossal „vitézzé” avatott.

v. Lázár Elemér Erdély országos tkp és v. Kocsis László Észak-Erdélyi törzsszék tkp. köszöntötték az újonnan avatottakat. Az eseménysor díszbédéllel folytatódott a Jakab Antal Tanulmányi Házban, ahol együtt töltöttek néhány felejthetetlen – de rövid órát a szentmisét celebráló lelkiatyák, a Történelmi Vitézi Rend elöljárói a Rend „legfrissebb” vitézeivel, azok hozzátartozóival, barátaival és a koronaőrökkel.

Isten segítségét kérjük ahhoz, hogy nagyon sok ilyen felejthetetlen ünnepel tegyük gazdagabbá életünket.

Isten áldását kérjük lelkiatyáinkra, Hazánkra, Nemzetünkre és Rendünkre.

Csíkszereda, 2007. május 30.

v. Deáky Imre
Csíkszék szkp.

A Történelmi Vitézi Lovagrend bejegyzése Erdélyben

Nagyon sok aggodalom előzte meg Rendünk hivatalos beiktatását Erdélyben, ismervén a hazai politikai érettséget, és Horthy kormányzó urunk irányában tanúsított igazságtalan előítéletet, aki Rendünket létrehozta.

Románia európai csatlakozását megvárva, elérkezettnek látva az időt és Istenben bízva megtörtént a nagy esemény.

2007. április 16-án a csíkszeredai bíróság az 585. számú határozata alapján, mint szervezetet bejegyezte Rendünket. Ezt megelőzte a szervezet működési szabályzatának hivatalos megszövegezése, elkészítése, közjegyző általi hitelesítése, valamint ezeket megelőzően a fent nevezett cím levédése az igazságügyi minisztériumban magyar és román nyelven.

Következett a pénzügyi formások hivatalossá tétele, a szervezet működési helyének igazolásával. Szervezetünk bejegyzési helye Csíkszereda, postai cím: 530211-Cosbuc utca 26. szám, tel.: 0040-266-312083, 0040-744-816680.

Ezúton köszönöm minden jótévőnek, aki bármivel is hozzájárult és segített a Történelmi Vitézi Lovagrend beiktatásához Romániában.

vitéz Lázár Elemér
országos törzskapitány, Erdély

A Vitézi Rend egységéről tanácskoztak Kolozsváron Bereczky Árpádot eltávolították

Szombaton, 2007. augusztus 11-én Kolozsváron a Vitézi Rend egységéről, szervezési és etikai kérdésekről tanácskoztak a Történelmi Vitézi Rend Erdélyi Törzsszéke. A jelenlévők egyenként elhatárolódtak és elítélték Bereczky Árpádnak a Rendhez és vitézhez méltatlan cselekedetét.

A Történelmi Vitézi Rend Erdélyben 2007. április óta létezik jogi személyként, csíkszeredai bejegyzéssel. Ez a szervezési keret lehetővé teszi a pénzügyek és a tagnyilvántartás rendezését, jelenleg ugyanis a mintegy 700 erdélyi vitézről nincs pontos nyilvántartás. A szombati tanácskozáson vitéz Kalmár Janka központi kincstárnok ismertette a pénzügyi rendet, vitéz Kocsis László Észak-erdélyi törzskapitány pedig az állományba történő vétel eljárásáról tájékoztatót. A kolozsvári Vitézi Szék létrehozása további szervezést igényel. Vitézi avatás szeptember 29-én délután 3-kor Szilágyosmlyón lesz.

Sajtószolgálatunk megkeresésére vitéz Lázár Elemér országos törzskapitány elmondta, hogy a tanácskozás előtt

több, mint egy hónappal, amikor Bereczky Árpád bántalmazta Patrubby Miklós nagyobbik lányát, közleményben határolódtak el ettől a cselekedettől, amely vitézhez és férfinhoz méltatlan. Most a tanácskozás résztvevői személy szerint, egyenként is megtették ugyanezt, és elítélték az Erdélyi Törzsszék korábbi vezetőjének cselekedetét.

A Vitézi Újság tájékoztatása szerint (2001. augusztus) Bereczky Árpádot hat évvel ezelőtt törölték a Rend tagjainak sorából azért, mert árusította a vitézi okleveleket. Két évvel később, 2004. szeptember 4-én mentették fel a Vitézi Rend erdélyi törzskapitányi tisztségéből. Csupán szervezési és nyilvántartási hiányosságok okozhatták azt, hogy továbbra is vitézként szerepelt és vitézi avatásokon vett részt, nyilatkozta Lázár Elemér, hozzáfűzve: szombati eltávolításával gyakorlatba ültettük a kizárást.

Budapest–Kolozsvár, 2007. augusztus
MVSZ Sajtószolgálat

Szent István királyunkra emlékeztünk Csíkszeredában

Vasárnap este, augusztus 19-én a 19 óras Szentmise után a csíkszeredai MILLENNIUMI templomban megkoszorúztuk országalapító Szent István királyunk domborművét. Jelen voltak a csíkszeredai Szent Kereszt plébaánia hívei, a Történelmi Vitézi Rend Erdélyi törzsszékének tagjain kívül a Szent György Lovagrend tagjai is. A szentmisét Tamás József segédpüspök úr celebrálta.

Isten tartsa meg hazánkat, magyar népünket a következő ezer évben is!

Augusztus 20 án, hétfőn részt vettünk a felsőháromszék PERKO-i szentmisén, ahová összesereglettek Háromszék és Csíkszék katolikus hívei, valamint a nagyvilágban szétszóródott Háromszék magyarsága, akik Kovászna megye tanácsának felhívására jöttek haza szülőföldjükre.

Gyönyörű volt a látvány, az érzés szívettépő: látni hazalátogató véreink megilletődését.

PERKO Felső Háromszék–Kézdiszentlélek községhez tartozó gyülekezőhely, ahol a felsőháromszéki zarándokok gyűltek össze a csíksomlyói pünkösdi búcsúra való gyalog-indulásuk előtt.

A Kászon vize és Fekete ügy vize közé zárt hegy tetején egy Árpád-kori kis templom áll hófehéren, piros cseréppel fődve a zöld fenyvesek közt.

„Magyar! Legyen hited – és tiéd az országod!”

v. Lázár Elemér, Erdély o.tkp.

„Életem legnehezebb napja lesz...!”

Ezekkel a szavakkal búcsúzott el tőlünk és készült másnapi búcsúmiséjére Gergely István csíksomlyói esperes, akit 20 év szolgálat után Székelyföld központjától a 330 km-re lévő Jegenyére helyeztek át. Jegenye a többnyire református területen az egyetlen katolikus falu, melyet megközelíteni sem egyszerű.

Innen kellene folytassa jószolgálati tevékenységét a mindenki által csak Tisztinek szólított plébános. Több, mint 200 árva gyermekről gondoskodik jelen pillanatban is, és az elmúlt 15 év alatt több, mint 600 gyermek sorsát egyengette.

Vitézi Rendünknek két éve tagja Gergely atya, akit a magyarság megmaradásának érdekében kifejtett tevékenysége miatt avatott a Rend vitézzé. 2007-ben a csíksomlyói Kegyetemplomban Ő celebrálta az avatási misét, a hagyományörző koronaőrök kíséretében vitte be a templomba a Szent Korona másolatát.

Az elmúlt hetekben megmozdult a fél világ annak érdekében, hogy Püspök úr megváltoztassa áthelyezéséről hozott döntését. Először a hívek aláírást kezdtek gyűjteni, amelyet a Gyülekezet valamennyi tagja aláírt, majd kibővítve a kört, a világ valamennyi pontjáról érkeztek aláírások. Így összejött több, mint 10.000, amelyet küldöttség vitt Püspök úrhoz. Eredménytelenül.

Gergely atya, akiért a fél világ megmozdult, a Magyar Köztársaság Érdemrendjével kitüntetett, kétszeres Csíkszeredai Pro Urbe díjas plébános, lelkipásztori szolgálatát maradéktalanul teljesítette, de emellett soha nem felejtette identitását és a magyar nép helyét a világban.

Amikor 2004. őszén megkértük, hogy a határon túl élő magyarok nevében fejtsse ki álláspontját maradás Országunkban, azonnal jött és elmagyarázta: nem kell attól tartani, hogy 23 millió román veszi el kenyerünket. Noha Ő maga nem született székely, elmagyarázta nekünk, hogy miért harcolnak a székely emberek és mit jelent számukra a kettős állampolgárság.

Előadásai közben súlyos betegség érte, amiből teljesen már nem gyógyulhat fel, de december 5-e után azt mondta: az Ő betegsége csekély ahhoz képest, amilyen beteg eredmény született a népszavazáson, amilyen beteg a Magyar Nemzet. Akkor azzal vigasztaltuk egymást, hogy még sok teendője van a földi életben, meg kell gyógyulnia és gyógyítani kell az itt élő embereket is, hogy végre megértsék Trianon traumáját. Emlékszem, amikor tavaly a választások után elkeseredve beszélgettünk és értetlenkedve magyaráztuk egymásnak az eredményeket, azt mondta, még többet kell dolgozni a sikerért és soha nem szabad feladni.

– Hidd el – mondotta –, a magyar ember bölcsőbb, mint ahogy a szavazás eredménye ezt mutatja. Biztos történt valami... A sors úgy hozta, hogy szeptember 17-én találkoztunk Budapesten és együtt, megdöbbenve hallgattuk az őszödi beszédet.

„– Ugye megmondtam, hogy történt valami tavasszal! – mosolygott sokatmondóan, utalva korábbi, a magyar emberek bölcsességével kapcsolatos kijelentésére. Majd nézd meg az őszi választások eredményeit és tanulj meg Bízni, de addig is menjetek a templomba és imádkozzatok.”

Az általam létrehozott Csibész Alapítvány ma több, mint 200 árváról, csaknem 40 épület fenntartásáról gondoskodik. Működik egy komoly autószerelő műhely és egy fafeldolgozó részlegük is van. Ezekben a gyermekek szakmát tudnak tanulni. Működteik az Árvácska Együttest, akik már több koncertet adtak Magyarországon és Németországban is.

Egyszer együtt sétáltunk a csíksomlyói Kegyetemplomból a csobotfalvi plébániára, ahol lakik. Az út nem tart tovább 10 percnél, de a séta közben 14 emberrel találkoztunk és mindenki elbeszélgetett. Mindenkiről tudott mindent, és orvosolta is felvetett kérdéseiket. Közben 8 alkalommal keresték telefonon, elsősorban az árvaházak különböző működési problémáira adott megoldási javaslatot, vagy saját maga intézkedett. Az út így egy óráig tartott. Az emberekből sugárzott a szeretet.

Akkor arra gondoltam, hogy ez az ember az összes hívőjének örökös Családtagja, és bizony élni is más minőség ilyen nagy szeretetben. Mára a szükség úgy hozta, hogy ezt már aláírásukkal és kitartásukkal is igazolták az emberek. Három óriási sziklát állítottak a plébánia bejáratába, meggátolandó az elköltözés műveletének megkezdését.

A csíksomortáni és a csobotfalvi misén a hívek rendkívül nagy számú részvétele mellett Tisztai láthatóan erősen meggyengült fizikai állapotban és meghatódva – látva a nagy érdeklődést – köszönte meg a kitartást, amelyet 20 éven keresztül nap, mint nap érzékelt az emberek részéről.

Amikor a templomból távozott, a hívők nem mozdultak. Képviselőjük a jelenlévők tapsviharával kísérve bejelentette, hogy mindent el fognak követni az áthelyezés megakadályozásában.

Vitézi Rendünk tagjai határoktól függetlenül nagy létszámban vettek részt augusztus 12-i búcsú? miséjén. Az Erdélyi törzsszék tagjai figyelemmel kísérik a további fejleményeket, Tisztai karitatív és lelkipásztori munkájához minden segítséget megadnak.

v. Horváth András
törzskapitány

A magyar lovagság

A magyar keresztény lovagi életforma a kezdetektől nemzeti példakép, kívánatos viselkedési forma, amelyet az Árpádok általában követtek, sokan magas fokon megélték. A hősi lovagi erények megélése ősi hagyomány. Ez jelenik meg már keresztény és magyar lovagi élettel teljesülve Szent István királynál és Szent Imre hercegnél. Különösen kiemelkedő a keresztény világ nagy lovagja, a lovagkirály, az Athleta

Patriae. Az igazságért a formális jog ellenében is fellépett, magas fokon gyakorolta a lovagi erényeket; máig hazánk egyik védő patrónusa. Ő a lovagi eszmény, akít mindenkor különösen is tiszteltek katonai és határőr nemzetségeink, így kiemelten a Székelyföld népe. Tisztelete napjainkra új lendületet kapott, újra ő a magyar határórség védőszentje. Napjainkban a Szent László Lovagrend elsődleges feladata karitatív tevékenység. Évforduló: 930 évvel ezelőtt kezdte meg uralkodását László király! (1077–1095; szentté avatták 1192.)

A Szent László Lovagrend 2007. évi találkozója Sümege, 2007. június 9.

„*CruX est fidelitas nostra – Gladius est integritas nostra.*”
„*Kereszt a mi hűségünk – Kard a becsületünk.*”

Vannak hegyek, amelyeket a nép tekintőnek nevez. Nem nagyobbak, sem nem szebbek más hegyeknél, de az a nevezetes tulajdonságuk van, hogy onnét előre, hátra, igen messze el lehet látni, s mint egy körképet, át lehet tekinteni az egész vidéket.

Ilyen tekintő a mai emlékünnepe is: Szent László emlékezete és testamentuma.

Előre, hátra át lehet tekinteni egész történelmünket, sőt mélységeibe és magasságaiba is olyan pillantást lehet vetni, hogy hozzá hasonlót seholsem.

Noha élete és uralkodása nem a történelmi idők közepén van, nekünk mégis olyan zsinórmértéket jelent, hogy évszázados távlatból is fundamentum, kiindulás – és biztos megérkezést mutat.

Szeretném életművének néhány gondolatát megragadni – amelyek bármennyire is meglepő – időszerűbbek, mint valaha.

A HIT, amely összekötötte Istennel. Ha felfelé van kapcsolatunk, a földi dimenzióban máris értéké válik minden emberi élet.

László királynak még a foglyul ejtett ellenség lelkiüdvé is élet-halál kérdése volt. Az élet komolyan vétele és tisztelete! Ő bárcsak ma lenne olyan uralkodónk, uralkodó elitünk akik ezt tartanák szem előtt! Eszembe jutnak Berzsenyi szavai, aki már hozzánk képest is 200 évvel ezelőtt írta e sorokat:

„Romlásnak –indult hajdan erős magyar!

Nem látod, Árpád vére miként fajul?

Nem látod a bosszus egeknek

Ostoraít nyomorult hazádon?”

Az Úr Isten adott nekünk hitvalló elődöket, akiket nekünk „csak” követnünk kell. Krisztus keze most, itt megérint bennünket: „Kövess engem!” Induljunk hát László királyunkkal megvívni a hit szép harcát!

A HŰSÉG. Nem olyan régen egy ünnepi beszédet mondtam és említést tettem a hűségről, az adott szó erejéről, arról, hogy ha valaki egyszer esküt tett, az védi és óvja a rábízottakat. Egyszer csak észrevettem, hogy többen megmosolyognak. Hát igen, de valóban ez lenne a világ rendje? Ő arra tanította alattvalóit, hogy nem érdekből, hanem önmagunk megbecsülése miatt kell kitananunk a haza, a szülőföld, a család szentsége mellett. László szívében, a mi magyar népünk lelké-

Szent László hermája (XV. sz.), Győri székesegyház, a Szent Korona és a Szent Jobb mellett hazánk harmadik kiemelt ereklyéje

ben alapfogalom volt ez a szó: hűség. És ma? Ma hol van a helye ennek fogalomnak a lelki szótárunkban? Mi lenne, ha ezeket az ősi erényeket újra kezdenénk megtölteni étellel, vagy az életünket újra kezdenénk feltölteni ezekkel a dolgokkal?!

A béke, a nyugalom, vagy nevezzük így egyszerűen a REND. Uralkodása idején az országban mindenki számára követhető és kiszámítható biztonság volt.

A törvény szent volt elsősorban a maga számára, és ezért tudta betartatni azokat másokkal is. Szigorú volt önmagával szemben és irgalmas a másik emberrel. Nem tűrte az igazságtalanságot, nem engedte meg, hogy a hatalommal bárki is visszaéljen. Talán most azt mondhatná valaki: kilencszáz esztendő távlatából azt monddunk, amit akarunk. Igen, ez akár igaz is lehetne, ha nem lennének ott a tények, amelyek megcáfolhatatlanok. S van még valami, ami nagyon erős bizonyíték, bár nem tudósok számára: a nép, a nemzet emlékezete. Büszkén mondom ki és nem pejoratív értelemben: a mi népünk nem felejt. Nem hagyta kialudni az emlékezet

lángjait, amikor Csaba királyfira, vagy Szt. Istvánra és Szt. Lászlóra gondolt és nem feledte el Mátyás királyt, a bujdosókat Rákóczit, Kossuthot.

Szent László királyunk olyan igazi, magyar életmintát adott, amely 900 év múltán is alapja lehet egy ország felemelkedésének. Hogy mennyire igaz lehet ez, idézek egy, közvetlen a II. Világháború utáni magyar hadifogolytábor bejárati kapufélfáján talált mondatot:

„Ugye szép volt akarni, Jézus nyomán haladni, embernek emberért, magyarnak magyarért; és meg nem állni, megpihenni, tövisre hágni, göröngvön menni, útvesszett embert emberré tenni.”

Vörösmarty Mihály Liszt Ferenchez írt költeményének záró verssoraival fejezném be mondanómat:

„És ha hallod, zengő hurjaiddal
Mint riad föl e hon a dalon,
Mellyet a nép millió ajakkal
Zeng utánad bátor hangokon,
Állj közénk, és mondjuk...
hála égnek!
Még van lelke Árpád
nemzetének.”

v. Erdélyi-Takács István T. V. R. tkp ünnepi beszédét tartja, mellette v. Érczhegyi István mb. törzskapitány, Ausztria, v. Imre László Európai törzsszék, területi tkp., Németország – mindhárman a Szent László Lovagrend tagjai is

v. Erdélyi-Takács István tkp.

A Szent László Lovagrend és a Történelmi Vitézi Rend Egyesület kapcsolata a 2007. évi sümegi találkozó fényében

A Szent László Társulatot (alapítási neve) 1861-ben gróf Károlyi István alapította az akkori összes megyéspüspök támogatásával.

A Vitézi Rend és a Szent László Rend között mindig jó kapcsolat volt. Az emigrációban egyidőben szervezték újjá, többnyire ugyanazok a személyek.

Több esetben is azonos volt a főkapitány és a kormányzó, vagy rendi főkapitány. Így József főherceg a Vitézi Rend főkapitánya volt, ugyanakkor a Szt. László Rend újjáalapítója is. Vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezérezredes a VR főkapitánya, s ugyanakkor a Szt. László Rend kormányzója is volt. A katonai és polgári emigráció „színe – java”: vitéz; – és egyben a Szent László Társaság, később a Szent László Társaság és Rend tagja is volt.

A 90-es évek derekán a Szt. László Társaság is avatott Magyarországról tagokat, de még a németországi Michelfelden. 1998-tól Sümegen rendezzük meg Szent László házában minden évben a Rend központi találkozóját és az új tagok avatását.

Számunkra természetes volt, hogy a Vitézi Rend néhai főkapitánya, v. Radnóczy Antal halála után a törvényesen megválasztott v. Hunyadi László vezette Történelmi Vitézi Rendet tartjuk az egyedüli jogfolytonos VR-nek. Így az is természetes, hogy a két szervezet között a kapcsolat egyre szorosabb; azért is, mert számos, nemzetben gondolkodó honfitársunk otthon és külhonban mindkét Rend tagja.

Az utóbbi években a Szent László Rend is részt vesz a vitézi avatásokon rendi küldöttséggel. Ez jórészt v. Hunyadi László főkapitány úrnak köszönhető.

Rendünk kintüntetése: A Szt. László Rendnek alapjelvénye a **Csillagkereszt** sumér napsugarakon. Ennek van kicsinyített mása gomblyukjelvényként. Kétéves tagság után adományozható a Rend lovagkeresztje, amelyet nyakban hordunk. Ezt a Rend érdekében kifejtett, különlegesen értékelhető munka után kaphatja meg a Rend tagja. Három éve rendszeresítettük a **Szent László Érdemérmét**, melynek 3 fokozata van. Bronzfokozatot kaphat az a tisztségviselő, aki legalább **5 éve** eredményesen tevékenykedik kinevezett posztján. Ezüst fokozatot kaphat **10 évi** szolgálat után, **aranyat 15 év** kiemelkedő szolgálat után.

Más lovagrendekkel való gyümölcsöző kapcsolat létrehozásáért, kiváló együttműködésért adományozható a rangnak megfelelő fokozat a testvér rend magasrangú tisztségviselőjének (Nagymester, Főkapitány).

A Szent László Lovagrend v. Hunyadi László főkapitány urat 2007-ben a több éve tartó jó kapcsolat kiépítéséért a Szent László Érdemérem arany fokozatával tüntette ki.

A Szent László Lovagrend kintüntetését v. Hunyadi László főkapitány úrnak átadták a Lovagrend képviseletében (jobbról balra): v. Imre László ügyvezető főszéktartó, v. Bozó József magyarországi széktartó, dr. v. Romhányi Tibor európai törzsszéktartó

Ez év június 9-én Sümegen, a rendi találkozón a Szent László Lovagrend képviselőin kívül jelen voltak a magyar, német, osztrák, ukrán lovagrendek főkapitányai, nagymesterei kíséretükkel, úgymint: a Történelmi Vitézi Rend Egyesület, az OMT = Ordo Militaris Teutonicus Lovagrend, a "Der Greif" Lovagrend, a Szent Mihály Arkangyal Lovagrend Ukrajnából a kárpátaljai pravoszláv püspök vezetésével és a Szentlélek Lovagrend Ausztriából.

Ezen lovagrendek a velük baráti viszonyban lévő Rendek vezetőit és azokat a tagokat, akik munkájukkal a lovagrendjeink közötti együttműködést erősítik, előzetes egyeztetés után rendjük kintüntéseinek odaítélt fokozatával tüntetik ki.

Ez történt Sümegen is. Társ-lovagrendek kintüntetéseit vehették át a Történelmi Vitézi Rend vezető tisztségviselői: vitéz Hajdú Szabolcs tkp. eddigi tolmácztevékenységéért az OMT-től, vitéz Érczhegyi István a T. V. R. ausztriai székkapitánya az OMT-től; v. Imre László eu tkp., v. Bozó József v.hdgy., a „Der Greif”-től a kapcsolatok eredményes kiépítéséért. Dr. v. Romhányi Tibort, v. Érczhegyi Istvánt és v. Imre Lászlót az ukrán Szt. Mihály Arkangyal Rend püspöke a Rend lovagkeresztjével tüntette ki.

v. Imre László
Európai Törzsszék
területi törzskapitány, Németország

KORONAŐRÖK EGYESÜLETE

Vitéz Kocsis József koronaőrre emlékeztünk

2007. június 2-án a Koronaőrseg a Vas megyei Ostffyasszonyfán részt vett az önkormányzat és a Honvédelmi Minisztérium Hadtörténeti Intézete által, immár évről évre megrendezésre kerülő Szent Korona-ünnepségen, melynek keretén belül a község egykori lakójáról, Kocsis József koronaőrrel is büszkén emlékeznek a szervezők.

A Koronaőrök Egyesülete megkoszorúzta Kocsis József koronaőr törzsrőmester emléktábláját – melyet még Andrew B. Worth, amerikai tiszt helyezett el kegyelete jeléül. Kocsis József koronaőr volt az, aki vitéz bankó Pajtás Ernő ezredes társaként segédkezett a Szent Korona Mattsee-i rejtékhelyéről való elővételénél, s helyezték biztonságba az ereklyéket az amerikai hadsereg képviselőinek történt átadásával.

A megemlékezés szentmisével kezdődött, majd a résztvevők átvonultak az emlékműhöz, ahol az emléktábla helyet kapott. Díszőrséget adtak: a Koronaőrök, a Történelmi Vitézi Rend díszalakulata és a szolnoki katonai hagyományőrök. Az ünnepséget megtisztelte jelenlétével a Szent László Lovagrend díszegysége is.

V. Hunyadi László főkapitány úr és a Koronaőrök vezetői koszorút helyeztek el koronaőr-bajtársuk emlék-

Fotó: Dr. Ravasz István

helyénél. Koszorúzott még a helyi önkormányzat nevében Gecse József polgármester úr, a Hadtörténeti Intézet és Múzeum nevében dr. v. Ravasz István alezredes úr. A Család nevében v. Kocsis József koronaőr fia, Kocsis László.

Felemelő érzés volt, hogy az önkormányzat jóvoltából a megemlékezés az egész település ünnepévé vált. Ahogy polgármester úr Ostffyasszonyfáról, a falubeliekről nyilatkozott: Ostffyasszonyfa olyan település, melynek polgárai mindig büszkék múltbeli értékeikre, hagyományaikra továbbviszik.

Kocsis József koronaőr életéről röviden: 1914. május 13-án Nagysimonyiban született. 1939 és 1941 között

Jutason teljesített katonai szolgálatot, 1942. február 1-től a Magyar Királyi Koronaőrseg állományába került. A budai Vár elleni, 1944. október 16-i német támadásnál társaival együtt elfogták és a Tabánban kivégző osztag elé állították, de szerencsére időben tisztázták őket. Pajtás ezredestől Kapéter József koronaőrrel együtt parancsot kapott arra, hogy őrizzék a koronaőrseg laktanyáját, ameddig csak lehetséges. 1944. december 15-én Kőszegnél tudott csatlakozni társaihoz, akik a Szent Koronát és a koronázó ereklyéket mentették. Részt vett a Szent Korona Mattsee-i elrejtésénél is. Rehabilitációját követően kö.törm.-ből posztumusz kö. főhadnaggyá léptették elő.

Emlékét megőrizzük.

v. Haranghy Miklós
szkp. koronaőr pk.h.

A Történelmi Vitézi Rend Széki Ülése, 2007. VI. 14.

Válogatás a napirendi pontokból:

A beszámolóknak kapcsán a Vitézi Szék örömmel üdvözölte a Történelmi Vitézi Rend erősödését Magyarországon, Erdélyben, s ezen felül több országban, ahol a Rend az ott élő magyarok magyarság- és nemzetudatát hivatott megtartani.

Vitéz Lázár Elemér Erdély országos törzskapitánya tudatja, hogy Romániában a bíróságon bejegyezték a Törté-

Jobbról balra: v. Dékány Ágoston Országos Törzskapitány, v. Hunyadi László főkapitány, v. Gergely István helyettes főkapitány, dr. v. Kassay Lajos törzsszéki tkp., v. Soltész Gyula v. hdngy, jegyzőkönyvvez.

nelmi Vitézi Lovagrend Egyesületet. Bemutatja a bírósági végzést.

A Vitézi Szék döntéseket hozott személyzeti, szervezeti és pénzügyi kérdésekben.

184 felvételi kérelmet bírált el a

Felvételi Bizottság. A szigorú felülvizsgálat ellenére kérelem nem került elutasításra. A néhány fennmaradó kérelmet a szeptemberi Széki Ülés elé terjesztik. Vitéz Hunyadi László főkapitány javasolja, hogy a Vitézi Szék fogadja el a Felvételi Bizottság döntését, valamint a felterjesztett tisztségviselők megbízásait hagyja jóvá.

Az átminősítésekhez, illetve a tisztségviselők kinevezéséhez a Vitézi Szék jóváhagyását adta.

Vitéz Hunyadi László főkapitány felhatalmazást kér a Vitézi Széktől, hogy a Történelmi Vitézi Rend, mint baráti társaság a mai nappal befejezhesse működését és átadja a feladatot a bejegyzett Történelmi Vitézi Rend Egyesületnek, lezárva ezzel az átmeneti időszakot. A Vitézi Szék a Történelmi Vitézi Rend Egyesület működéséhez a felhatalmazást megadta.

Tanácskozik a Vitézi Szék

Vitézi zászlószentelés Pápán

Egy esztendeje fogalmazódott meg tevékenyen működő alcsoportunk néhány tagjában a gondolat, hogy saját zászlót szeretnénk készíttetni – s a vágy realizálódott. A 2. Vitézi Barokk Bálon bemutattuk, 2007. május 22-én pedig felszenteltettük a becses jelképet.

Az ünnepség helyszíne: Edvy Fogadó, Barokk Udvarház. A Rend imája után a rendező alhadnagy úrhölgy a következőket mondta:

„A zászló ősi örömszimbólum, pozitív érzések, gondolatok közvetítője. A zászló minősíti azokat, akik mögötte haladnak.” (Révai *Lexikon*). Megjelenését tekintve a ZÁSZLÓ – jelvény.

Legősbibb formájában háborúban használták azért, hogy az egy seregbe tartozó felek megtalálják egymást. Az EGYÜVÉ TARTOZÁS JELKÉPE – AZÓTA IS. Napjainkban a zászlók színösszeállítása, a rajtuk elhelyezett címerek, egyéb szimbólumok egy-egy nemzet jelképei.

A magyar trikolorban a piros szín a küzdeni tudást, a fehér a tisztaságot, a jó szándékot, a zöld a reményt jeleníti meg. – A gondolatkejtő ismertetés után Müller Kata magyar népdalokat énekelt, majd nemzeti Kincses László előadóművész gondolatait hallgatták az ünneplők.

Szijártó László katolikus atya és Szakács Gergely ref. lelkes köszöntő szavai mellett Tóth Lajosné zászlóanya kötötte fel a farkasfogas, vitézi címeres, fehér selyem zászlónkra a szalagot, melynek jelmondata:

balról jobbra: v. Jánosa Réka, nemzeti Horváth Ferenc, v. Galántai Márta Edit v. hadnagy, v. Kovács Ilona (Járosáné), nemzeti Kincses László, Herédi János hagyományörző

„HORDJÁTOK MAGASAN A HAZA DICSŐSÉGÉRE, ÉLJETEK ENNEK SZELLEMEBEN!”

A jövőben bármilyen rendezvényre, ünnepélyre megyünk, a zászló alatt gondolatainkat, eszményeinket is közvetítjük és úgy érezzük, hogy a körzetünkben élők ezeket elfogadják, sőt magukénak vallják. A Bocskai egyenruha még nyomatékosabbá teszi cselekvésünk tisztaságát, egyértelműségét.

vitéz Galántai Márta Edit
vitézi alhadnagy

Magyar Vitézek Emlékműve a Pákozdi Nemzeti Katonai Emlékhelyen

2007. június 16-án, szombaton került sor a „Magyar Vitézek Emlékére” készített emlékmű felavatására a Pákozdi Mészeg-hegyi Katonai Emlékhelyen.

A T. V. R. zászlóinak bevonulása

Díszórség: v. Dömötör Zoltán nemzetőr altábornagy, v. Arany-Magyar Győző, v. Béres Ferenc szkp., v. Gaál Balázs

v. Hunyadi László főkapitány köszöntő-köszönő szavai. Díszórság: v. Soltész Gyula v.hdngy, v. Pajtás Dénes v. Sz. Kovács Ferenc kp. v.hdngy

Jelen voltak és koszorút helyeztek el:
 – a Magyar Vidék '56-os Szövetség és az Észak-Dunántúli törzsszék nevében vitéz Pintér Kornél törzskapitány
 – a Fejér megyei Alcsoport nevében vitéz Smohay Ferenc tb.v. hadnagy.

– Székesfehérvár Megyei Jogú Város nevében Viniczai Tibor alpolgármester

– a Honvédség és Társadalom Baráti Kör Székesfehérvári Szervezete nevében Polyák György ny. ezredes

– a Pákozdi Emlékhely Bizottság nevében Orgován István elnök

– a Történelmi Vitézi Rend nevében vitéz Hunyadi László főkapitány.

Az eseményen többen méltatták a magyar vitézek helytálló életpéldáját, a világháborúk és forradalmak idején mutatott önfeláldozó tetteket, a múltban és jelenben megvalósítható összefogás példáit, az ország- és nemzet iránti hűséget.

v. László Tibor szkp. – az ünnep pillanatai a sok-sok munka után

Mindezeknek állított méltó helyen emléket a Történelmi Vitézi Rend.

Az emlékmű létesítésének terve 2006-ban fogalmazódott meg. Örökítsük meg – rendhagyó módon a Magyar Vitézek Emlékműve létrejöttének körülményeit, s szóljunk azokról, akik révén a magyar vitézeknek VAN emlékhelye az országban.

Szigeti Gyula székesfehérvári építésmérnök, műemlékvédelmi szakmérnök készítette el a szükséges terveket.

Jóváhagyását a Pákozdi Katonai Emlékhely tulajdonosa és kezelője, Pákozdi község önkormányzata képviselőjében Takács János polgármester úr, valamint a Honvédség és Társadalom Baráti Kör Székesfehérvári Szervezetének elnöke, Warvasovszky Tihámér polgármester úr írta alá.

Ezután kezdődhetett az emlékmű helyének kitűzése és kivitelezése.

A nehéz fizikai munkát igénylő, az emlékmű számára alkalmas 8 tonnás gránit tömb kiemelését, szállítását és az emlékmű tábláinak kivitelezését székesfehérvári vállalkozók segítették.

Néhány kép az emlékmű elhelyezésének fázisairól

A kő kiemelését az IPSZOLG Kft., Halmay Tivadar ügyvezető, a szállítást Kovács Lajos vállalkozó, az emlékmű kivitelezését Horváth Zoltán kőfaragó és munkatársai végezték. Rendünk nevében köszönetet mondunk v. Gaál Simon rendtársunknak, aki jelentős adományával lehetővé tette az emlékmű időben való befejezését.

A magyar vitézek emlékműve közvetlenül az 1848–49-es szabadságharcot és a Pákozdi Csata eseményeit bemutató múzeum épülete mellett található.

A múzeum emeleti részén, a Magyar Honvédség különféle külszolgálati állomáshelyén szolgáló magyar békefenntartó alakulatokat bemutató kiállítása mellett helyet kapott a Vitézi Rend történetét bemutató dokumentumok, kitüntetések sora, a HTBK segítő hozzájárulásával, amiért ez úton is köszönetet mondunk.

Az 1848–49-es szabadságharc hőseinek emlékoszlopa mellett áll a Magyar Békefenntartók mártírjainak emléket állító emlékmű, s immár a Magyar Vitézek Emlékműve is. Itt, a pákozdi Mészeg-hegyen emelték a Doni Áldozatok Emlékkápolniját, és helyezték el a doni harcok során hősi halált halt ismeretlen katona sírját.

A Katonai Emlékhely fejlesztésének következő tervei között szerepel a Batthyány Lajos miniszterelnöknek és az aradi vértanúknak szentelt emlékállítás.

Szóba került, hogy egy, az 1956-os forradalom és szabadságharc hőseihez is méltó emlékmű állítása is lehetséges e nemzeti emlékhely-sorban.

A magyar békefenntartók emlékművénel

A Katonai Emlékhely méltó helyet és alkalmat nyújt arra, hogy kirándulás közben, vagy akár alkalomról alkalomra tisztelegjünk elődeink és a haza eszméje előtt.

v. László Tibor, székkapitány

Rendünk nevében külön köszönetünket fejezzük ki v. László Tibor székkapitány úrnak fáradhatatlan munkájáért, az éjt-nappallá tévő szervezésért, az effektív fizikai munkáért, amely első sorban tette lehetővé azt, hogy a Magyar Vitézeknek ma Magyarországon méltó emlékműve, emlékhelye van. További munkájához töretlen energiát, jó egészséget kívánunk.

v. Hunyadi László, főkapitány

GYŐZELEM! – 1848. szeptember 29. – A Pákozdi Csata

1848. szept. 11-én Jellasics Habsburg császári altábornagy 35 000 főnyi seregével átlépte a Drávát. A forradalmi Magyarországot – amelynek törvényes kormányát (felelős magyar minisztérium) a Habsburg uralkodó nevezte ki, ezzel nyílt katonai támadás érte. A magyar seregek élén álló, többségükben volt császári tisztek hátráltak, feladták az egész Dunántúlt. Már Pest is veszélybe került, Bécs pedig Magyarország alávetésére készült.

1848. szept. 29-én SUKORÓ és PÁKOZD között a Móga altábornagy vezette, túlnyomórészt újoncokból álló magyar sereg megütközött a Jellasics parancsnoksága alatt álló császári erőkkel (sorezredek, határőrök, horvát nemzetőrök). A magyar seregek fényes győzelmet arattak a kétszeres túlerőben lévő császári csapatok felett. Jellasics Bécs irányába, menekülve-futva hagyta el az országot.

Petőfi Sándor: A vén zászlótartó

Fut Bécs felé Jellasics, a gyáva
Seregének seregünk nyomába',
Megrémülve fut a magyar hadtól;
Magyar hadban egy vén zászlótartó.

Ki az a vén zászlótartó ottan
Olyan tüzes lelkiállapotban?
Szemem rajta kevélyen mereng el;
Az én apám az az öreg ember!

Rendezvények a Történelmi Vitézi Rend Közép-Magyarországi Keleti Törzsszék szervezésében, illetve részvételével

2007. március 31.

Az árpádsávos zászlók védelmében szervezett rendezvényt a Jobbik Magyarországért Mozgalom a Budai Várban. Vártak „minden hazáját féltő magyart, aki tenni szeretne ősi jelképünk megvédéséért”. A Kapisztrán tér, majd az Úri utca és a Szent György tér

megettelt a résztvevőkkel. Vona Gábor és Szegedi Csanád elnök és alelnök, valamint Orbán Éva, az „Amit az árpádsávos zászlóról illik tudnunk” című könyv szerzője részéről becsületes magyar beszédek hangzottak el. Gödöllőt a Történelmi Vitézi Rend kilencfős „küldöttsége” képviselte árpád-házi, nemzeti, gödöllői és vitézi zászlókkal. Jó érzés volt részt venni az erőt, fegyelmezettséget és egységet mutató demonstráción.

2007. április 1. A gróf széki Teleki Pál halálának évfordulójához legközelebb eső vasárnap a Gödöllő – Mária-besnyői temetőben lévő sírjánál tartotta hagyományos megemlékezését a Teleki Pál Egyesület és a Gödöllői Premontrei Szent Norbert Gimnázium. A Történelmi Vitézi Rend idén is megkoszorúzta hajdani miniszterelnökünk sírját és a zászlódísz biztosításával is hozzájárult a méltó külsőségek biztosításához.

2007. április 7. A Gödöllő környéki lovasok a korábbi évekhez hasonlóan a Történelmi Vitézi Rend lovas egységének vezetésével vitézi és 1848-as zászlók alatt fogadták az 1849-es tavaszi hadjáratot évente felelevenítő és végig harcoló lovas bandériumot. A látványos isaszegi csata bemutató másnapján került sor a Gödöllői Királyi Kastélyban rendezett megemlékezésre, majd az 1848-as gödöllői honvéd emlékmű megkoszorúzása során mintegy hetven hagyományőrző lovas állt dízsorfalat.

2007. április 12. A Gödöllői Premontrei Szent Norbert Gimnázium a muhi csata évfordulóján tartotta megemlékezését IV. Béla királyunk öccsének a muhi csatában halálos sebet kapott Árpád-házi Kálmán hercegnek gödöllői lovas szobránál. A Történelmi Vitézi Rend idén is társ-szervezője és védnöke volt az eseménynek, melyen évről évre egyre több iskola képviselteti magát. Most a lovasok

mellett már mintegy háromszáz diák volt jelen, legtöbbjük kezében Árpád-házi és nemzeti zászlókat lobogtatott a szél. Törzsszékünk nagy súlyt fektet arra, hogy a hiteles magyar történelemoktatás, valamint történelmünknek akár dicsőséges, akár szomorú évfordulóit kapcsán megtalálja az utat az ifjúsághoz.

Árpád-házi zászlókkal az évfordulón

Az Árpád-házi Kálmán herceg gödöllői lovasszobránál április 12-én megtartott, immár hagyományos és egyre nagyobb érdeklődésre számot tartó megemlékezésre ez évben is Árpád-házi zászlókkal vonultak fel a környék hagyományörző lovasai.

A városban kettes oszlopban lovagoltak végig, a jobb oldali lovasok kezében a hármashalmon kettős kereszt, a bal oldalon lovaglóik kezében pedig a hétszer vágott, vörös-fehér sávos Árpád-házi zászló lobogott. Ezzel a zászlóhasználattal a Kálmán herceg iránti tiszteletadáson túl lovasaink azt is kifejezték, hogy e két ősi zászlónk alkotja mai magyar címerünket is.

Sokan ma sem tudják, hogy IV. Béla királyunk súlyos vereséggel végződő muhi csatája idején ezek a ma már nemzeti ereklyéinknek számító zászlóink voltak használatban. Ezért lehet fontos – a Képes Krónikának a fenti zászlókat ábrázoló 12 miniatúrájára, iniciáléjára is támaszkodva – eredetüket, formájukat röviden ismertetni.

A miniatúrák a két zászlót legtöbbször álló téglalap formájú, ún. banniere zászlónak ábrázolják. (Ebből a szóból alakult ki a „magyar” bandérium szó, mely már a zászló alatt harcoló csapatot is jelentette.) A zászlók a felső részükön a szélességüket kb. kétszeresen meghaladó hosszúságú, elkeskenyedő szalagban, ún. fanonban folytatódnak. A lobogó fanon nyilvánvalóan fokozta a nem túl nagy méretű középkori lovassági hadizászlók láthatóságát. A banniere „farkas” zászlóforma egyébként sokkal ősibb. A honfoglaló eleinkhez köthető nagyszentmiklósi kincs 2. korszakján a győztes fejedelem kezében is ilyen zászlót láthatunk.

A vörös mezőben zöld hármashalmon ezüst (fehér) kettős keresztet ábrázoló Árpád-házi zászló III. Béla (1172-1196) királyunk idején jelenhetett meg először, mint királyi zászló és a későbbiekben is a Szent Koronával megkoronázott királyokat, a királyi hatalmat és az országot jelképezte. A III. Bélánál először megjelenő kettős kereszt visszautal Szent István apostoli királyi voltára is, aki az uralkodók között egyedül kapta meg a pápától az egyházi méltóságok kinevezésének jogát.

A „klasszikus”, vörössel és ezüsttel (fehérrel) hétszer vágott, tehát 8 sávból álló, vörös csíkkal kezdődő és fehér csík-

kal végződő (!) Árpád-házi zászló, későbbi, mint a kettős kereszt. Először Imre királyunk (1171-1204) uralkodása alatt 1202-ben jelent meg és az Árpád-házi királyok családi zászlaja volt. A sávozott zászló azonban jóval régebbi lehet. Szent István legutóbb ismertté vált dénárja a veret egyik oldalán sávozott zászlót tartó kezét ábrázol „lancea regis” (királyi zászló / lándzsa) körirattal.

Az árpádsávos zászlót egyébként Rákóczi fejedelem is használta, de fanon nélkül és saját családi és uralkodói felirataival.

Napjaink árpádsávos zászlót érintő, megalapozatlan állításával kapcsolatosan fontos kiemelni, hogy a hétszer vágott klasszikus Árpád-házi zászlón soha nem szerepelt a nyilas kereszt. A hétszer vágott árpádsávos zászlónk, mint ősi zászló-ereklyénk manapság reneszánszát éli, a magyarságtudat és a nemzeti összefogás egyik jelképe lett.

Felmutatására a kettős kereszt Árpád-házi zászlóval együtt a leghitelesebb és diákjaink számára is a legméltóbb alkalom a muhi csatára és a halicsi király Kálmán hercegre való megemlékezés. Emlékezés arra az Árpád-házi hercegre, aki a csata után élete árán biztosította királyi bátyjának menekülését, és ezzel tette lehetővé, hogy IV. Béla kivételes uralkodói képességével második honalapító lehessen. Nélkülük a tatár hordák talán örökre elsöpörték volna Magyarországot.

v. dr. Bucsy László

2007. április 22. A Föld Napja alkalmából a környék természetvédőivel együtt rendtársaink is résztvettek a gödöllői Úrréti-tó környezetének tavaszi rendbetételében és

Fotó: Winkler Csaba

a vízparti pihenőpark bővítésében. Az egész napos „civil közmunkát” dr. vitéz Bucsy László szervezte.

2007. április 26. A Történelmi Vitézi Rend lovasai és a Mogyoródi Sándor Huszárok fogadták azt az ország számos települését érintő és Csíksomlyóra tartó zarándoklatot, melynek Mogyoródon faragott keresztjét a Gödöllői Kastély Templom előtt álló Országzászlónál áldották meg. A keresztre rendtársaink kötötték fel a Gödöllőt szimbolizáló szalagot.

Fotó: Prehm Katalin VRNT, Winkler Csaba

2007. április 28. A Nemzeti Lovas Őrség felkérésére lovas rendtársaink Árpád-házi és nemzeti zászlókkal álltak lovas díszőrséget a Gödöllői Királyi Kastély előtt és a díszudvarban a Máltai Lovagrend avatási szertartása alkalmából.

2007. május 12. Bárány István VRNT rendtársunk szadai lovastanyáján ez évben is megrendezte a díjlovas, teplovas és díjugrató elemekből álló „Margita Kupát”. A verseny megnyitására a lovasok a vitézi zászlóval felvezetett történelmi zászlók alatt vonultak be.

2007. május 13. A Budakeszi Arborétumban vitéz Pénzes Kálmán vitézi hadnagy meghívására „vitézi majálison”

vettünk részt. Remek volt a bográcson vendéglátás, mely után kaptatós gyalogtúra következett a Budai hegység egyik fennsíkjára. Itt a kitörés során hősi halált halt három magyar katona sírjánál koszorúval tisztelegtünk.

2007. május 17. Pongrácz Gergely halálának második évfordulóján Corvin közí emléktáblájánál Gödöllő környéki rendtársak és fiatalok álltak dízsorfalat, amíg a megemlékezők elhelyezték virágaikat és koszorúikat. A Filmpalotában rendezett műsor keretében képzeletbeli zászlófelvonásként is bemutatták a történelmi zászlókat, melyeknek dr. vitéz Bucsy László által írt ismertetőjét Bózsöny Ferenc olvasta fel. A Longauer Tibor által szervezett rendezvény csúcspontja idén is vitéz Wittner Mária beszéde volt, a zárszót vitéz Hajdú Szabolcs törzskapitány tartotta.

2007. június 1. A Trianoni gyásznapra emlékező estet a rendező dr. vitéz Bucsy László nyitotta meg a gödöllői Petőfi Sándor Művelődési Központ színháztermében. A „Verssel és dallal a Kárpát hazáért” című teltházas rendezvényen megemlékeztek a közelmúltban elhunyt két hiteles

magyarról, Illés Lajosról és Kaszás Attiláról is. A fellépő kórusok és előadóművészek műsora könnyet csalt sokak szemébe. A Művelődési Központ mellett álló Trianon Emlékműhöz a Koronaőrég a 64 vármegye zászlója között vount be a Szent Korona másolatával, majd premontrei diákok olvastak fel a trianoni diktátummal kapcsolatos megdöbbentő korabeli és mai idézeteket. Miután 34 szervezet, köztük a Történelmi Vitézi Rend elhelyezte koszorúját, az egyházak képviselőinek beszéde és áldása következett. Vitéz Rázmány Csaba unitárius püspök és vitéz Csuka Tamás református táborig püspök, nyugalmazott dandártábornok mint mindig, most is egyenesen és keményen be-

szélt. A rendezvényen Közép-Magyarország vitézei és a Tengerész Csoport szép számmal vettek részt. A megemlékezést Sziki Károly „Tánc vagy lövök” című, a ma regnáló hatalom ellen nem kis élel megírt könyvének ismertetője majd Fuszenecker Ferenc VRNT rendtársunk Gödöllői dombság című természetfilmjének vetítése zárta.

2007. június 2. Dél előtt: Rendünk zászlajával és a 64 vármegye zászlóval a váci cserkészekkel együtt vettünk részt Zebegényben a központi Trianon megemlékezésen. A Történelmi Vitézi Rend nevében megjelent rendtársainkkal közösen koszorúztunk. Délután: A Péceli Milleniumi Hagyományörző Alapítvány emlékhelyen rendezett megemlékezésen vettünk részt és koszorúztunk.

2007. június 3. Dél előtt: a Máriabesnyői Kegyetemplom mellett 1941-ben állított Trianoni kereszt” megkoszorúzás. Délben: Czapp Béla VRNT vitézi alhadnagy vezetésével lovasegység vett részt Szadán a Hősök Napja és Trianon megemlékezés kapcsán.

Sipos Bulcsú Kadosa lelkipásztor ez évben avatandó rendtársunk beszéde:

Hősök Napja, megemlékezés

Hőseinkre emlékezve, az ünnep külsőségei vesznek körül bennünket. Számomra azonban végtelenül nehéz ma itt állni, és ünnepéről beszélni. Ezen a mai megemlékezésen, hazánkért hősi halált halt honfitársainkra emlékezve, képtelen vagyok ünnepelni. Hőseink, akiknek tiszteletére ma koszorút helyezünk el az emlékmű lábainál, nem mai Magyarországról álmodtak.

Amikor a csataterre indulva, hátrahagyták otthonaikat, szeretteiket, és mindenüket; amikor valahol messze halálos sebet kapva, vagy a fogságban szenvedések között életüket vesztették, nem egy olyan Magyarorszáért adták életüket, amely önként és dalolva áruba bocsátja saját javait, melyekért ők készek voltak meghalni. Nem egy olyan hazáért, és nem olyan elfásult lelkű, és eltompult lelkiismeretű nemzedékekért áldozták oda életüket, és családjuk boldogulását, amely olyan politikai erőket támogat és segít hatalomra,

– amely áruba bocsátja a magyar földet;

– amely piaci érdekekért feláldozza a magyar betegek gyógyulását, és élethez való jogait, és a magyar egészségügy kiváló értékeit;

– amely szűk pénzügyi körök érdekeiért, feláldozza több évszázados múlttal rendelkező, kiváló elmélet kitermelő magyar oktatási rendszert – amely tudatosan sorvasztja el, és szorítja háttérbe a magyar; kultúra, a magyar tudományos élet forrásait, és életlehetőségeit;

– amely tudatosan, következetesen munkálja a nemzet drasztikus fogyását, előregedését;

Nem olyan Magyarországról álmodtak hőseink, ahol mindenki, aki külföldi érdekeket képvisel, hamarabb érvényesülhet, gazdagodhat meg, mint az, aki magyarként tisztességes munkájával akar boldogulni.

Nem olyan hazáról álmodtak hőseink, ahol egy nemzedék olyan vezetőket választ és támogat, amely tónkre teszi, lehetetlen helyzetbe juttatja azokat, akik magyar gazdaként, és

magyar vállalkozóként szeretnének boldogulni, és javaikkal a hazát is építeni.

Tisztelt Honfitársaim, keresztyén Testvéreim!

Én ma nem ünnepelek: szégyenkezek! Szégyenkezek a mai Magyarország nevében! Szégyenkezek idősek és fiatalok nevében, szégyenkezek az ország vezetői, és az őket hatalomra segítők nevében. A koszorúk, a virágok, amelyeket elhelyezünk sírjaik felett, és emlékműveik lábainál, a bűntudat, és a rossz lelkiismeret virágai, minden igaz hazafi szívében!

Bár tudnánk kimondani: Hőseink, elődeink, szégyelljük! Szégyelljük mai állapotunkat, és szégyelljük az ország mai helyzetét, ahol napról napra vesznek oda vagyoni, és szellemi értékeink, és jut ebek harmincadjára mindaz, ami magyar kincsünk. Bárcsak tudnánk kérni a bocsánatot valamennyiüktől, és az életünket megtartó élő Istentől! Nem becsültük meg az ő áldozatukat, és nem becsültük meg az Istentől készített alkalmakat, hogy jó kezekbe tudhassuk ezt a Hazát, ahol a magyar embernek lassan sem a múltjához, sem a jövőjéhez nincs joga!

Könyörögjünk Isten lelkeket ébresztő hatalmáért, bocsánatáért, és megtartó szeretetéért, hogy megszabaduljunk saját hűtlenségünk következményeitől, és ne lehessen szóbeszéd tárgya ez a nemzet a népek között, s hogy ne váljunk gyalázattá szomszédaink és a világ előtt!

Főt hajtvá hőseink drága áldozata előtt, Isten megsegítő kegyelmét kérem szeretett Magyar Hazámra!

2007. június 3.

Délután: A Veresegyház fölötti Margita-dombon vitézi zászlós díszegységgel és történelmi zászlókkal vettünk részt Veresegyház új Trianon-emlékművének felavatásán és megszentelésén. A Történelmi Vitézi Rend nevében koszorúzott id. Bárány István VRNT és ifj. vitéz Bárány István.

Este: Budakeszin a Minden Magyarok Zászlajánál a 64 vármegye zászló részvételével vettünk részt a felemelő Trianon megemlékezésen.

Az eseménynaptárt összeállította:

dr. v. Bucsy László tkpt.

A XX. századi világháború első hősi halottja

(„*Sose hal meg az, ki a hazájáért hal*”)

Abádszalók, 2007. július 29.

A Hadtörténeti Intézet felterjesztése alapján
a Történelmi Vitézi Rend
Infanterist Kovács Pált posztumusz vitézzé nyilvánította, a T.V.R.
2007. június 14-i Széki Ülésén elfogadott határozata alapján.

A Tisza-tó mellett fekvő, csodálatos szépségű kisvárosban, Abádszalókon 2007. július 29-én 16 órakor katonai tiszteletadással újjáavatásra került a Nagy Háborús emlékmű, amelynek szobra – fénykép alapján – Kovács Pál gyalogos arcvonásait viseli. Ki is volt ő?

Kovács Pál 1892-ben született Abádszalókon. Felcseperedve dohányoslegényként dolgozott. 1913. október 1-én vonult be sorkatonai szolgálatra a császári és királyi 68. szolnoki gyalogezredhez. Mivel a közös hadsereg, és nem a Magyar Királyi Honvédség katonája lett, a rendfokozat nélküli baka hivatalos megnevezése gyalogos (Infanterist) és nem honvéd volt.

Az elsőség elsősege minden témakörben és mindig foglalkoztatja a kutatót és az érdeklődő olvasót egyaránt. Igaz ez még kisebb horderejű történelem esetében is, hát még egy világháború kitörésének vonatkozásában. Ki mozgósított elsőként? Hol, mikor és kik között történt az első összecsapás? Kik adták le az első lövést? Megannyi kérdés. Netán ki volt az első, aki a Hadak útjára költözött?

A cs. és kir. 68. jászkun gyalogezred a belgrádi szerb helyőrséggel szemben, Zimonyban állomásozott 1912 óta. Feladata a megerősített hátrvédelem volt. Az 1914. június 28-i sarajevói merénylet után alig egy hónappal kitört a XX. századi világháború, annak is első szakasza, az 1914-1918 közötti Nagy Háború. (Azt egy köztes fegyvernugvási és felkészülési szakasz követte, majd az 1939-1945 közötti Totális Háború.)

Egy nappal a hadüzenet után, 1914. július 29-én hajnalban a szerbek felrobbantották a Száván átvezető vasúti híd déli pillérét Belgrád és Zimony között. A 68-as gyalogezred

katonái a híd zimonyi oldalánál őrséget állva, megpróbálták a robbantást megakadályozni. A szerbek ágyúval és kézfegyverekkel támadták a híd-őrséget. A kirobbant tűzharcban életét vesztette Kovács Pál gyalogos, Bíró Gábor gyalogos, és Veres Imre gyalogos. A következő harcselekményre július 31-én került sor, a Monarchia és Oroszország között pedig csak augusztus 5-én állt be a hadiállapot, tehát – jelenlegi ismereteink szerint – ők voltak a Nagy Háború első hősi halottjai.

Róluk csupán annyit tudunk, amennyit a cs. és kir. 68. gyalogezred halotti anyakönyvében találtunk: Kovács Pál gyalogos, 68. gyalogezred 11. század, született: Abádszalók, Jász-Nagykun-Szolnok vármegye, 1892, a halál oka: „*az ellenségnek a „Burma” őrség elleni támadása alkalmával elesett, eltemetés ideje és helye: a harcmezőn*”. Valószínűleg a későbbi években valaki megkísérelte a halotti anyakönyvekben talált adatokat feldolgozni, mert jól láthatóan, teljesen

202 hősi halott emlékére 202 szál virág

AZ ABÁDSZALÓKI
KOVÁCS PÁL GYALOGOS
EMLÉKÉRE, AKI
A NAGY HÁBORÚ ELSŐ HALOTTJAKÉNT
1914. JÚLIUS 29.-ÉN
A ZIMONYI VASÚTI HÍD VÉDELMEBEN
HALT HŐSI HALÁLT

ARCVONÁSAIT EZEN EMLÉKMŰ
ÖRÖKKÖN ÖRÖKKÉ ŐRZI

ABÁDSZALÓK VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
HM HADTÖRTÉNETI INTÉZET ÉS MÚZEUM
2007

más kézírással és tollal a Kovács Pál neve fölé írta: „*A világháború legelső hősi halottja*”. A megjegyzésrovatban szerepel még egy 1934-ből származó (folyó? iktató?) szám is.

A második bejegyzés a halotti anyakönyvben: Bíró Gábor gyalogos, 68. gyalogezred 11. század, született: Mezőtúr, Jász-Nagykun-Szolnok vármegye, 1891. A halál oka és az eltemetés módja ugyanaz, mint Kovács Pálé. A harmadik bejegyzés: Veres Imre gyalogos, 68. gyalogezred 14. század, született: Mezőtúr, Jász-Nagykun-Szolnok vármegye, 1891, a halál oka: „*a Zimony-Belgrádi vasúti hídnál az ütközetben elesett, eltemetés ideje és helye: a harcmezőn*”.

A háború második évében jelent meg „A Nagy Háború írásban és képben” első kötete, a budapesti Athenauem gondozásában. A „határvédelem – első harcok” című fejezetet dr. Szilágyi Lajos vezérkari testülethez beosztott százados írta, márpedig akkoriban nem sok katona szerzett tudományos fokozatot. Okunk van feltételezni, hogy Szilágyi százados alapos munkát végzett (s ez tanulmányán látszik is), ráadásul még csupán egyetlen esztendő múlt el a vizsgált esemény óta.. Idézünk munkájából:

„Július 29-én hajnalban (...) irtózatoss erejű detonáció jelezte, hogy a szerbek a belgrádzimonyi vasúti hidat fel akarták robbantani. Ez azonban csak részben sikerült (...) Ez fegyveres beavatkozást követelt (...) a Zimonyban állomásozó szolnoki 68-ik gyalogezred (...) parancsot kapott, hogy a szerbeknek a híd lerombolására irányuló kísérleteit a hídra való előnyomulással hiúsítsa meg. A zászlóalj Pedretti őrnagy vezetése alatt rohammal hatolt a hídra egészen addig a pontig – a hídnak mintegy kétharmadáig –, ahonnan a hírhoz vezető utcákat fegyvereink tüzevel megtisztította az ellenséges katonáktól és minden további közeledést az éjjel megakadályozhatott. Ez a harc reggel fél ötig tartott el.”

Abádszalók monográfiájában dr. Antal Károly, Czicze József, Dömötör Ákos, dr. Dömötör Sándor és Szokoly Endre kutatásai alapján a következő olvasható: „A 68. gyalogezred katonái 1914. június 28-án indultak el a zimonyi kasszárnyából „Burmára”, a Száva partjára. Ott feküdtek egész nap az előre elkészített lövészárokban. A napnyugta még békés volt, azonban hajnali fél egykor óriási robbanás hallatszott: felrobbant a két országot összekötő híd és nyomban megkezdődött az ellenségeskedés. A Kalimegdánról szerb lövészek heves puskatűz alá vették a Száva balpartját, ahol a 68-asok III. zlj-ából a 11. század 2. szakasza tartott őrséget. Reggel felé – már július 29-én – fogytán volt a muníció. Az őrs parancsnoka Kovács Pál és Bíró Gábor közlegényeket a közeli finánc-őrházhoz küldte, hogy hozzanak egy láda töltényt az árokba. A két katona golyózáporban futva hozta el a nehéz láda töltényt. Bíró Gábor beugrott az árokba, hogy majd beemelje, a másik katona pedig abban a pillanatban végigzuhant a láda mellett. Kovács Pál közlegényt, ki 1892-ben Abádszalókon született, pontosan a homloka közepén érte és azonnal megölte a golyó. Erre Bíró Gábor kiugrott az árokból, behajította a ládát és utánavetette magát, közben

azonban egy golyó átfúrta a tüdejét és egy óra múlva meghalt. Kétségtelen tehát, hogy az első világháborús halott Kovács Pál volt, mert sem nálunk, sem a szerbeknél nem volt más halott azon a reggelen.”

A szolnoki 86. helikopter-ezred díszegységének parancsnoka a cs. és kir. szolnoki 68. gyalogezred eredeti egyenruhájában. Vezénylő tiszt dr. v. Ravasz István alezredes

Bordás Imre polgármester és dr. Holló József altábornagy átvágják az új-jaavatott emlékmű nemzeti szalagját

A főkapitány leteszi a Vitézi Rend koszorúját

A 68. gyalogezred története Kovács Pál temetéséről is tudósított: „Július 30-án temették el Kovács Pált, a világháború első hősi halottját a zimonyi ún. franztali temetőben teljes katonai pompával. Volt díszkivonulás,

sok koszorú, búcsúbeszéd, sortűz: parádésan temették el Infanterist Kovács Pált, aki elsőnek esett el a világháborúban annyi száz és százezer magyar és más nemzetiségű sorsátársa előtt. „

A 2007. július 29-i abádszalóki ünnepség is katonai tiszteletadással zajlott. Egyszerre avatták újjá a felújított Nagy Háborús emlékművet és temették újra jelképesen Kovács Pál gyalogost. Fél négytől a debreceni katonazenekar adott térzenét. Pontban négykor, harangzúgás közepette bevonult a szolnoki helyőrség díszszakasza, a cs. és kir. 68. gyalogezred korabeli „csukaszürke” egyenruhába öltözött hagyományőrző járőre az ezred egykori csapatzászlajával, valamint a történelmi zászlósor, a katonai díszőrség és a Történelmi Vitézi Rend országos, illetve Szolnok megyei zászlaja.

A Himuszt követően elhangzott Gyóni Géza „Csak egy éjszakára” című verse, majd felcsendült a cs. és kir. „Prinz Eugen” induló. Bordás Imre polgármester köszöntötte a megjelenteket, majd dr. Holló József altábornagy, a Hadtörténelmi Intézet és Múzeum főigazgatója mondott megható ünnepi beszédet. Ez után vitéz Hunyadi László, a Történelmi Vitézi Rend főkapitánya bejelentette, hogy Kovács Pál gyalogost a Vitézi Szék posztumusz vitézzé avatta. A polgármester és a főigazgató-tábornok átvágták a nemzeti szalagot, majd elhangzott Abádszalók 202 hősi halottjának neve, mialatt a helyi iskolás gyermekek 1-1 szál virágot helyeztek az emlékmű talapzatára minden hősi halott emlékére.

Következett az ökumenikus egyházi szertartás, majd díszsortüzet lőtt a szolnoki helyőrség díszszakasza, s – korabeli Mannlicher puskákkal – a hagyományőrző járőr. A koszorúzás után a mai és a régi katonák díszmenetben vonultak el az emlékmű, illetve Kovács Pál gyalogos szobra előtt. Az ünnepséget a Szózat, majd a Magyar Takarodó kürtszava zárta.

Dr. v. Ravasz István
alezredes, hadtörténész-muzeológus

Rendünk történetének tisztánlátásához

Vitézi Rend, Rendi Kódex

II. Általános rendelkezések 3. § (4)

A Vitézi Rend – mint egyesület – céljait ezen (Rendi) Kódexben rögzített különös eszközökkel valósítja meg.

IV. A Vitézi Rend eszménye és célja 5. § (4)

„A Vitézi Rend tagjai szolgáljanak példaképpül a magyar nemzet előtt polgári és nemzetvédelmi vonatkozásban. Tanúsítsanak

különös éberséget a nemzetellenes és a magyarság értékrendjét sértő elemekkel szemben.”

V. Vitézi Szék 8. § (3)

A Vitézi Szék a Rendre vonatkozó határozatait a főkapitány elnöklete alatt tartott teljes ülésén egyszerű szótöbbséggel hozza meg. A Vitézi Szék elnöke csak szavazategyenlőség esetén szavaz. A Rendi Kódex módosításához kétharmad arányú szótöbbség szükséges.”

FŐKAPITÁNY

GENERAL OF THE ORDER

vitéz Radnóczy Antal
nyá. dandártábornok

VITÉZI REND

The Knightly Order of Vitéz
Ritterorden der Vitéz
Ordre de chevalerie des Vitéz

A LOVAGRENDEK NEMZETKÖZI ÁLLANDÓ BIZOTTSÁGA ÁLTAL ELISMERT ÉS BEJEGYZETT REND
Registered by the International Commission for Orders of Chivalry (I.C.O.C.)

TÁJÉKOZTATÓ KÖRLEVÉL A VITÉZI REND JELENLEGI HELYZETÉRŐL

50/Fók-2003 szám

München, 2003. március 15.

Megküldöm:

Vitéz Habsburg József Árpád Ó Királyi Fenségének
és a Vitézi Szék szavazásra jogosult tagjainak

Nemzetes Uraim! Kedves Rendtársaim!

Sajnálattal kellett megállapítani az utóbbi hónapok eseményei kapcsán, hogy v.Habsburg József Árpád királyi herceg szembehelyezkedett v.nagybányai Horthy Miklós, Magyarország kormányzója és első főkapitányunk által 1920-ban életre hívott Vitézi Rend alapító okiratával és megkísérelte azt önkényesen megszegni a törvényesen megválasztott Vitézi Szék feloszlásával. A rossz tanácsok elfogadása és az általa nem kellően végig gondolt lépései a Rend újabb megosztásához vezetett volna! (lásd „főkapitányi hármass bizottság”) Nagy sajnálattal vettük, hogy v.Habsburg József Árpád kir.hg. Renden belüli kritikáit nem a Rendi Kódex lehetőségein belül próbálta érvényesíteni. Ehelyett a Rendi Kódex-et, illetve a korábbi Alapszabályt sértve lépett. Így a Vitézi Szék, mint a Vitézi Rend legmagasabb törvényhozó testülete arra kényszerült, hogy a Budapesten 2003. február 4-én tartott ülésén, a legenyhébb szankciót alkalmazva, a Legfőbb Elöljáró pozícióját beszüntette, visszaállítva az eredeti rendi hierarchiát (1920-1991) A Vitézi Szék állásfoglalását és határozatait, minden érintett tisztségviselőnek és vitéznek megküldte.

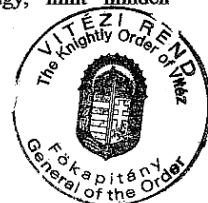
A Rend Magyarországon működő törzsszékei (kb. 2000 fő) 2003. március hónapban tartották állománygyűléseiket. A rendi tisztségviselők beszámolójából egyértelműen kitűnik, hogy a tagság néha felháborodva, de kellő bölcsességgel és gyakorlattal utasította el v.Habsburg József Árpád „hármass főkapitányi bizottságának” manővereit, amely a Kódex szerint is jogtalan.

Szükségesnek tartom minden vitéz számára újra leszögezni, hogy v.nagybányai Horthy Miklós alapító főkapitányunk magasatos etikai célkitűzéseit, minden körülmények között eredeti eszmekörében továbbra is fenntartjuk és eskünkhöz híven mindent megteszünk azok megőrzésére és védelmére. Az egyetlen jogfolytonos Vitézi Rend ennek szellemében tovább működik törvényesen választott főkapitánya, v.Radnóczy Antal, v.Hunyadi László helyettes főkapitány és a 22 tagú Vitézi Szék vezetése alatt.

Amennyiben v.József Árpád kir.hg. a Rendi Kódex előírásait szem előtt tartva kifejeznék velünk való közreműködési készségét, szeretettel várjuk törvényes javaslatait, ugyan úgy, mint minden rendtagunkét.

Rendtársi szeretettel

vitéz Radnóczy Antal
A Vitézi Rend főkapitánya

Address: Bariachstr. 12 D-80804 München Tel.: 00 49 89 300 96 14 Fax: 00 49 89 34 15 66; 00 49 89 361 56 10
E-mail: A.v.Radnocy@web.de
Budapest Address: H-1036 Budapest, Kolosy tér 1/A. Tel.: 00 36 1 3675 333 Fax: 00 36 1 3604 995

SZÜLETÉSNAPOK

v. Wittner Máriát 70. születésnapján köszöntötték a TF-en 2007. június 8-án

Készülődtem egy ünnepségre, egy ünnepre

Ez az ünnepség, ünnep sok-sok előkészületet igényelt. Feleségemmel, Dér Judittal és barátaimmal, Hámori Máriával, Bagoly Sándorral, Koltay Gáborral, Schulek Ágostonnal, Székely Kornéllal és Liliannal, Kornél feleségével összedugtuk a fejünket, hogy hogyan, s miként tehetjük széppé, emlékezetessé szeretett barátunk, Wittner Mária közelgő születésnapját.

Röpködtek az ötletek, az ötletek megvalósításának lehetőségei. Ki, mit tud hozzátenni az ünnepséghez, ünnephez. Mindenki megtalálta a feladatát. Engedjék meg, hogy ne részletezzem, hogy mire mi jutott. Csapatmunka folyt. A cél és a végeredmény volt a lényeg.

Bocsássák meg nekem, hogy nem sorolom fel a segítők névsorát, és nem emelek ki senkit, az újság terjedelme kevés lenne hozzá.

A végeredmény a TF nagyelőadójában, aulájában több száz ünneplő, rengeteg barát, tisztelő. Szébbnél szebb, meghatóbbnál meghatóbb beszédek hangzottak el, bár néha „csak” egy baráti ölelés történt, de az minden szónál többet mondott. Volt ott pártpolitikustól kezdve, utcanépe, akik „csak” nemzetben gondolkodók voltak, s akik fontosnak tartották, hogy Wittner Máriát, akárcsak egy kézszorítással is, de köszönthessék, mert Marcsi – én így szólítom, megengedte – nyugodtan állítom: NEMZETÜNK ASSZONYA, s aki megtehetette, akinek szíve egy kicsit is a magyar nemzetért dobog, az boldog lehet, hogy a máig is minden szerénységét, jó emberi tulajdonságait megtartó Wittner Mária közelébe kerülhetett. A fentiekből az olvasó azt a következtetést vonhatná le, hogy valami rendkívüli teremtményről van szó.

Jól következett kedves olvasó. Wittner Mária rendkívüli teremtmény.

A szinte gyerekfejjel fegyvert fogó, majd a siralomházat megjáró, később tizenhárom év börtönt elviselő asszony ma is töretlenül harcol hazája, Magyarország fennmaradásáért, minden korrump hazaáruló ellen. Mindezt teszi abszolút szerénységgel, alázattal, tántoríthatatlanul. Szembenézve a pártokkal, „intézményekkel”.

A kisördög azért megszólalt bennem. Elindultam Budapest VIII. kerületében, a Práter utcában, kezemben mikrofonnal. Ott, ahol Marcsi fegyveres harcát vívta 1956-ban. Felmérést készítettem arról, hogy kinek mi jut eszébe, ha meghallja ezt a nevet: Wittner Mária?

A megkérdezettek száma meghaladta a száz főt. Érdekes volt az összesítés. Az idősebb korosztály, mintegy hetven fő – asszony, férfi vegyesen –, 10%-a azt mondta: „Az egy ellenforradalmár volt!”

„De kérem – mondom – ő ma országgyűlési képviselő”, aki 1956-ban itt harcolt, ebben az utcában nemzetünkért az oroszok és magyar láncosaik ellen! A válasz: „Micsoda világot élünk, hogy lehet egy ellenforradalmár országgyűlési képviselő a rendszerváltás után 17 évvel!?”

További kb. 10% visszakérdezett, „Valami sportoló talán? Nem tudom.” Újabb felvilágosítás után: „Ja, igen, hallottam már róla, volt valami parlamenti beszéde! Az jó volt, tetszett! Jól odamondott Ezeknek!” Volt egy kb. 30%, aki azt mondta: „Ne haragudjon, nem érek rá!” Viszont a maradék kb. 50% elkezdett mesélni: „Wittner Mária? Ő az, akit halálraítéltek Kádár és pribékjei, ugye? Él még, ugye? „Itt laktam már akkor is, alig voltam tíz éves. Akkor nem tudtuk senkinek sem a nevét, csak azt láttuk, hallottuk, hogy lőnek, lőnek, és egy maroknyi kis csapat – köztük fiatal lányok is – fegyverrel állnak ellen az oroszoknak, és az akkor már inkább civilbe öltözött ávósokkal. Biztos, hogy ő is köztük volt...”

Bögtém, mert mentem volna én is – tizenhat éves voltam –, de édesanyám nem engedett, levágta a hajam, fiúsította a kinézetem, amikor megjelentek az orosz tankok...” Wittner Mária? Emlékszem a nevére, sőt láttam egy képet róla, ahogy kenyeret osztott egy teherautóról '56-ban.

A fiatalok – tizenketten nem is hallották még a nevét sem – a többiek viszont egyöntetűen válaszoltak. Az 1956-os Forradalom és Szabadságharc hőse. Itt harcolt az iskola környékén.

Amikor azt mondtam, hogy most készülünk megünnepelni a születésnapját, többen kérdezték, hogy „Hol és mikor lesz, ha beengednek, elmegyek. Szeretném látni őt.”

A „hivatalos” három óras köszöntést, még további órákkal hosszabbították meg a barátok, tisztelők.

Az ünneplés végén egy személyautó, valamint egy mikrobusz telt meg a virágokkal. Marcsi! A Jóisten éltesen még nagyon sokáig. Sokáig neveld nemzettudatra, úgy az idősebb, mint a fiatalabb korosztályt. Szeretettel:

v. Balog Barna

Wittner Máriát hallgattuk: „– Mindig azért imádkozom, hogy az egész magyarság szeretettel forduljon egymás felé, és akkor el tudjuk érni, hogy olyan vezetők irányítsák az országot, akik a felemelkedésért dolgoznak, és nem pedig saját földhözragadt szempontjaik alapján az ország kifosztásán, tönkretételén ügködjenek – mondja.”

Vallja: a szeretet a legnagyobb erő és keresztényi kötelezettség. De ez nem azt jelenti, hogy elhallgatjuk az igazságot.

„– Ezt ne is várja senki tőlem. Az igazság hangoztatása sokakat zavar, sokaknak kellemetlen. Azonban nem azonos a gyűlölettel, annak ellenére, hogy vannak, akik jól felfogott érdekeik miatt ezt sugallják. Az Úristen eddig megtartott, s ha lehetne egy kívánságom, azt szeretném: szabaduljon fel hazánk lélekben. Imámban azt kérem a Szűzanyától, terítse fátyolát a Kárpát-medencére, hiszen ez az ő országa. És vezesse rá népét arra az útra, amit Szent Fia kijelölt számunkra. És segítsen ezt az utat alázatban és szeretetben végigjárni. Sohasem gyűlöletben, de mindig igazságban...”

Szarka Ágota

Vitéz Gémesi Csabát köszöntjük születése napján!

A gödöllői Horthy-istentisztelet után 50. születésnapja alkalmából otthonában vette át vitéz Gémesi Csaba dr. v. Bucsy László tkp.-tól a rendtársak ajándékát, egy 30 cm-es, bronzba öntött vitézi címet.

Nemzetes úrnak szeretettel gratulálunk, jó egészséget és Isten áldását kérjük életére.

Képünkön balról jobbra: Szilasi-Horváth Vivien, v. Szilasi-Horváth Csaba v. hdngy, v. Gémesi Csaba, Bárány István VRNT, dr. v. Bucsy László tkpt., dr. v. Bucsyné Prém Katalin VRNT és dr. Kardos Gábor VRNT

Gólyahír! Örömhír!

„Mikor megszületik egy várva várt gyermek,
Az Élet dolgai új értelmet nyernek.
Apaszív, Anyaszív dobban meg a párban,
Új fényrel ragyognak a világra – hárman.”

A Történelmi Vitézi Rend nevében gratulálunk
Vitéz Pátkai Zsolt kisfia születéséhez!
Pátkai Pál 2007. június 9-én, Budapesten született
3550 grammal, 56 centiméterrel.

Isten éltesse őt sokáig, családja örömére!

A Rendi Kódex megrendelhető a szerkesztőségben. Ára: 850 Ft + postai utánvét.

ÁRPÁD-HÁZ ALAPÍTVÁNY közhasznú szervezet KÖSZÖNET A VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ KIADÁSÁNAK ELŐSEGÍTÉSÉÉRT

Az Árpád-Ház Alapítvány nevében ezúton is köszönetet mondunk azoknak a rendtársainknak, akik a Vitézi Tájékoztató kiadásához hozzájárultak.

Megköszönjük egy rendtársunknak azt, hogy szívében viselve az 56-os kiadvány megjelenésének fontosságát, jelentős anyagi hozzájárulást vállalva – tette lehetővé, hogy a tervezett minőségben – színes nyomdai technikával tisztelegjünk a Forradalomra, Hőseinkre emlékezve.

Megköszönjük egy másik rendtársunknak, hogy a Vitézi Tájékoztató kiadásához rendszeres anyagi hozzájárulásával lehetővé tette, hogy Rendünk eseményeiről tudósítva, fotókkal gazdagon illusztrálva tájékoztathassunk, s a lap terjedelmének bővülésében is gondolkozhattunk.

1025 Budapest, Csalán u. 34.
Telefon: 200-1973
Bankszámlaszám:
10700378-27035304-51100005
Adószám: 18109386-1-41
Nyilvántartási szám: 8738

Kérjük Rendtársainkat, a Vitézi Tájékoztató kiadásához – anyagi lehetőségeikhez mérten – szíveskedjenek hozzájárulni. Szívesen vesszük hirdetések elhelyezésének kérését. Hirdetésre vonatkozó szerződésünket elküldjük; az alapítványi támogatásról kérésre igazolást küldünk.

ÁRPÁD-HÁZ ALAPÍTVÁNY
KÖZHASZNÚ SZERVEZET

A Vitézi Tájékoztatóban elhelyezett hirdetési tarifák:

1 oldal =	32 000 Ft + áfa
1/2 oldal =	16 000 Ft + áfa
1/4 oldal =	8000 Ft + áfa
1/8 oldal =	4000 Ft + áfa

A HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK

Vitéz NÉMETH LÁSZLÓ ISTVÁN

2006. november 11 -én, életének 79. évében elhunyt. Kiváló magyar, hívő keresztény, családjának biztos támasza. Rendünk nevében kegyelettel emlékezünk.

Id. vitéz MOÓR PÁL

Magyar királyi honvéd alezredes. Életének 93. évében, 2007. április 21-én elhunyt.

Generációkat nevelt nemzeti tudatra, hűségre, kitartásra. Végigélte a tragikus történelmi sorscsapásokat – s mindig, minden körülmények között hűséges volt önmagához, elveihez. Példaként állhat élete a fiatalabb generációk előtt.

Vitéz BACSÓKA SÁNDOR

Életének 92. évében, baleset következtében – elhunyt. „Számára igen fontos volt a Vitézi Rend, ez intézménynek teljes mivolta, ezért kötelességemnek érzem, hogy értesítem Önöket halálhíreről. Nagypám iránti tisztelem és szeretetem végett kérném, hogy tegyenek említést Róla.” – Nem halnak meg, kikre emlékeznek, akiket megtart emlékezetében az utód-kor. A szerető unoka, aki mesélni fog gyermekének arról az emberről, aki a kitüntetett vitézi cím birtokosaként élte meg azokat a hazug és szomorú időköt, amelyekbe Magyarországot lökték hazug eszmék hazug politikusai. Számára élete végéig fontos volt a Rend és a Vitézi Rend által képviselt értékrend.

Kedves Eszter! A Történelmi Vitézi Rend pantheonjában Nagypapa emlékmécsese örök lánggal ég.

Dr. vitéz SÓSMÉZEY ISTVÁN

a Történelmi Vitézi Rend tb. székkapitánya, okleveles közigazda, okleveles könyvvizsgáló. 2007. június 15-én, egy küzdelmes élet után visszaadta lelkét Teremtőjének.

Mindig tevékeny, energikus, szakmáját magas fokon gyakorló rendtársunk veszteség – nem csak Rendünknek, de egész nemzetünknek.

Vitéz derecskei FODOR JENŐ

(Rákosszentmihály, 1920. április 25 – Szentendre, 2007. augusztus 7.)

Magyar királyi páncélos főhadnagy. 87 éves korában a Hadak Útjára lépett. A II. világháborúban hősi helytállást a Nagy Ezüst Vitézségi Éremmel tüntették ki.

1943. október 8-án avatták vitézzé Budapesten.

Gyászoljuk egy magyar hazafi elvesztését.

DR. PADÁNYI MÁRIUS

2007. augusztus 15-én, dolgozó életének 82-ik évében dr. vitéz Padányi Márius, a Hadirokkantak, Hadiözvegyek és Hadiárvák Nemzeti Szövetségének elnöke tragikus hirtelenséggel visszaadta nemes lelkét teremtőjének. Elsősorban neki volt köszönhető, hogy az Országgyűlés elfogadta a 2006. évi XLVII. törvényt, amely lehetővé tette több százezer elhunyt magyar hadifogoly és munkaszolgálatos túlélő hozzátartozóinak kárpótlását.

A gyászoló család nevében: Dobai Miklós, a Horthy Miklós Társaság tiszteletbeli elnöke

Vitéz KOVÁCS TIBOR GYÖRGY

1926 Budapest – 2007 London

A II. világháborúban a Hunyadi páncélosokhoz jelentkezett. A háborút követően hadifogságba került. Építőanyag-kereskedésüket 45 után államosították, mindenüket elvették. Pincérként, szakácsként dolgozott. 56-ban a Széna téren, a Déli pályaudvarnál harcolt. A megtorlás elől elhagyni kényszerült az édes Hazát. Angliába menekült, innen Ausztráliába vándorolt a Sors, bátyjához, aki 45 után bujdosott el Magyarországról.

v. Kellner Lajos és v. Kovács Tibor György Csömörön, az 1956-os Emlékmű avatásán. Igaz Barátok és Harcostársak.

A vén kontinens azonban nem tudta elhagyni – közelebb szeretett volna élni Szülőhazájához; visszakért Londonba. A 60-as években járt újra Magyarországon. Magyar a felesége; egy fia született. Az 1989-es Nagy Újratemetésen vett részt, hosszú évtizedek után először tért haza. A csömöri 1956-os emlékmű avatásán vett részt, mely „A négy kontinensen pusztító kommunizmus 100 milliónyi áldozatának emlékére emeltetett.” A 2006. évi októberi események Őt is magával ragadták, hiszen mint az 56-os Forradalom hőse, Ő is részt vett az ünnepségeken: a Műegyetemtől a Bem téren át a Kossuth Lajos térig – s újra át kellett élnie azt, hogy a hatalom romokba dönti a szabadságot, hogy védtelen emberekre lőnek – hogy az ünnepet beszenyeznek és eltapsák – most a magyar (?) csizmák... Beteg volt, de bízott abban, hogy még megélheti azt az időt, amikor a magyar népet elnyomó ideológiát lerázza magáról a magyar nemzet. Megoperálták, szervezete legyengült. Sajnos, nem élhette meg a remélt politikai változást. Hamvainak hazahozatala után Kelenföldön, a Szent Gellért Plébániatemplomban 2007. június 4-én helyezték örök nyugalomra.

Hosszú éveken át együtt, kart karba öltve meneteltünk a Szabadságért. Szent ünnepeinken együtt koszorúztunk, együtt énekelünk – és együtt erősítettük a hitet és reményt idősebbekben, fiatalabbakban egyaránt.

Kedves, szeretett Barátom! Megőrzöm emléked.

Sok ezren őrizzük Emlékét egy Igaz Magyarnak!

**A Történelmi Vitézi Rend nevében
kegyelettel búcsúzunk Rendtársainktól.
Emléküket megőrizzük.**

Vitéz Kellner Lajos
a zászlótartó

„Merjünk nagyok lenni!” (gr. Széchenyi István)

2007 – Batthyány-év

200 éve született gr. BATTYÁNY LAJOS.

Pozsony, 1807. február 11–Pest, 1849. október 6.

1847-től az ellenzéki párt elnöke; támogatásával került Kossuth az Országgyűlésbe, Pest vármegye követeként. 1848. március 15-én tagja volt annak a küldöttségnek, amely az Országgyűlés által megfogalmazott reformköveteléseket Bécsbe vitte.

1848. március 17-én V. Ferdinánd király nevezi ki az első független magyar kormány miniszterelnökévé. Az új kormány az áprilisi törvények szentesítése után kezdte meg munkáját. A király szavatolta a magyar alkotmányt. Batthyány a honvédelem megszervezője: a Magyar Honvédség felállítója. A független magyar pénzügy alapjainak létrehozója. Az 1848/49-es forradalom és szabadságharcban mint nemzetőr harcolt. Szeptember 13-án általános népfelkelést hirdetett a Dunántúlon. 1848. december 31-én békekötési indítványt tesz – a dekrétumot küldöttség viszi Windischgraetzhez, ill. a császárhoz, mely küldöttségnek ő is tagja. 1849. január 8-án Windischgraetz elfogatta – és a magyar, valamint a világgözülemény legnagyobb megdöbbenésére 1849. október 6-án kivégezteti.

1870. június 9-én temetik újra a Kerepesi úti temetőben. Egy nemzet gyászolja.

A Batthyány örökmécses lángja – a szabadság lángja ma is.

gr. KLÉBELSBERG KUNO
– „A harmadik évezred minisztere”.
1875–1932.

Vallás- és közoktatásügyi miniszter 1922–1931.
2007 – Halálának 75. évfordulója

Dr Hencz Péter orvos, író könyvéből idézünk KléBELSBERG miniszter úr alapelveiből:

„Mert miből fakadt mindaz, amit tettem? Egy politikai alapmeggyőződésből, abból, hogy mostani helyzetünk javulását, sorsunk jobbra fordulását csak attól várhatjuk, hogy művelődési téren fajsúlyosabbak leszünk, s hogy ezt a világ irányadó nemzetei elismerjék...Lehetséges egy másik alternatíva is, amelyre a magyar nemzet nem is mer gondolni, az, hogy kitörölnek bennünket az önálló nemzetek sorából. Ha kultúrfölényünket elveszítjük, ez be is fog következni. Ez adta meg nekem a kétségbeesés elszántságát, hogy küzdjek azért, hogy a nemzet minél szélesebb rétegeit hassa át az a végzetserű meggyőződés, hogy lenni és művelődni, vagy nem lenni; ez nálunk teljesen egyértelmű! Meggyőződéses embert el lehet pusztítani, de meggyőződésétől eltávolítani nem lehet!” – Ezeréves állami-ságunk kiemelkedő politikusa tízéves minisztersége alatt az egyetemes kultúrtörténetben is kiemelkedő programot valósított meg: 3 egyetemet, 21 klinikát, 3 főiskolát és

több, mint 5.000 népiskolát építtetett fel; 1931-ben a nemzeti jövedelem 15 %(!) –át fordította kultúrára, oktatásra, tudományra. Szent Istváni léptékű ez az alkotás! – „Mert lehet egy nemzetet szegénné, koldussá tenni, de ha a nemzetben lakozó szellemi és erkölcsi erőket megtartani és gyarapítani képesek vagyunk, akkor a nemzet nincs elveszve, és mindent vissza lehet szerezni.”

„Ha nem sietünk a középosztály segítségére, lecsúszik, helyét újjgazdagok foglalják el, kik nemzeti és kulturális hagyományok hiányában nem lesznek képesek az államfenntartó szerepre.”

„Le kell fokozni a köztudatban a politikai szereplés jelentőségét. Ne a politizálás, hanem a közegészségügyi, kulturális, tudományos és irodalmi, közgazdasági és szociálpolitikai alkotás legyen az új nemzedék eszményképe.” „Az emberek önként és készségesen csak azokat követik, akiknek elsőbrendűségéről, fölényéről meg vannak győződve...Veszve van az a nemzet, amely a legfontosabb pozíciókba nem tud azokat betöltésére a legmegfelelőbb embereket állítani.” – „Nincs veszedelmesebb önhittség, mint másokat vezetni, ahhoz való képesség nélkül.” – A vezetők megtalálásában és kiválasztásában a középiskoláknak van meghatározó szerepük. Létrehozta Nyugat-Európában a magyar kultúra „örszemeit”, a collegium hungaricumokat Bécsben, Berlinben, Rómában, Párizsban és Zürichben. Itt ösztöndíjasaink tanultak, összesen 1577-en; ők képezték a háború előtti és utáni vezető értelmiségünk derékhadát. „Nekem kis auditóriumokra van szükségem az orvosképzésnél, hogy az orvostanár minden egyes leendő orvossal személy szerint foglalkozhassék, ahol a leendő orvosnak módjában van a legsürgetőbb műtéteket elvégezni, hogy a szükséges manuális ügyességgel mehessen ki az életbe. Itt nem tréfiáról, nem teóriáról, nem garasról van szó, hanem emberletről. Magyar emberek életét rosszul képzett orvosok kezébe ki nem szolgáltatathatjuk...” – „Nem népiskola, vagy egyetem, hanem népiskola és egyetem.”

Az iskola „a tanulót vallásos alapon erkölcsös polgárrá nevelje, hazafias szellemben.”

„A magyar anya, aki világra hozza az újszülöttet – és a magyar tudós, aki kutat és tanít, ugyanazt a célt szolgálja: Magyarország feltámadását.” „...kevés ország van széles e világon, ahol aránylag több lenne a tehetség, mint Magyarországon. De még kevesebb ország van, ahol a tehetségek teljes kifejlődésének annyi gátja lenne, mint éppen nálunk.”

KléBELSBERG Kuno történelmünk addigi legválságosabb idejében, amikor pusztba létünk forgott kockán, kilátástalan gazdasági helyzetben, a lelkileg is összetört nemzetnek kiutat mutatott: a kulturális építkezés, az oktatás, tudomány és egészségügy felvirágoztatásának útját. Kultúrpolitikája számos Nobel-díjast, olimpikont is adott az országnak és világnak. Ezen túl az általa elindított roppant nagyívű kulturális és tudományos fellendülés jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy a nemzet e tragikus évszázadban megmaradt.

Augusztus 20. – Szent István király ünnepe

Szent Jobb körmenet (fotó: 1998)

Árpádházi Szentek, szent Magyar Királyok,
Áldva, kegyelettel gondolunk ma rátok,
Virrasztó szemekkel könyörgünk hozzátok,
Szent csodáitokkal mentsétek hazánkot,
Szétszéledt népünköt, szép Magyarországot.
Isten-verte rosszak Mennyt tagadó bűne!
Mivé lett „Király Úr” ezeréves műve?
Hol Imre erénye? László bátorsága?
Erzsébet jósága – Margit mártírsága,
Piroska példája? – Árpád drága vére.
Áldva néz fel Rátok fel a magas Égbe
Mai Magyaroknak szétszórt árva népe.

Árpádházi Szentek, szent Magyar Királyok – áldott ősök sora!
Áldva nézhet Rátok védelemben felnőtt népes Európa.
Ha történetesen nem Magyar Királyok s bátor harcínépe védte vón portátok...
Mi lett volna, ha ti álltatok vóna ki melletek tartani töröknek-tatárnak,
S előttök sok másnak? Nem maradt volna meg semmi gyermeketek
bűnös Európa – életfolytatásnak!
Mohipusza-Mohács-Budavár-Segesvár... Vészek-dicsőségek.
S hol a Szentek életek: legendák regélnek...

Előttünk a Jelen:
Nagy-hatalmi tervek:”divide et impera!” Csak nem sikerültek:”Szétosztva” –
De még él Árpádnépe s remél, Szentektől csodát kér. Örül Isten malma.
Jogos a félelmed: megszűnt a védelmed nagy bölcs Európa.
Mínénkünk maradt, amit Isten adott, hitünk hatalma:
Szentjeink csodái, s néma – szent szimbólum, mit Szent István hagyott:
Apostol kereszt, töviskoronával ezeréve vérző, némán is beszélő
Ország-aranyalma.

(Petry Béla)